

வெளி

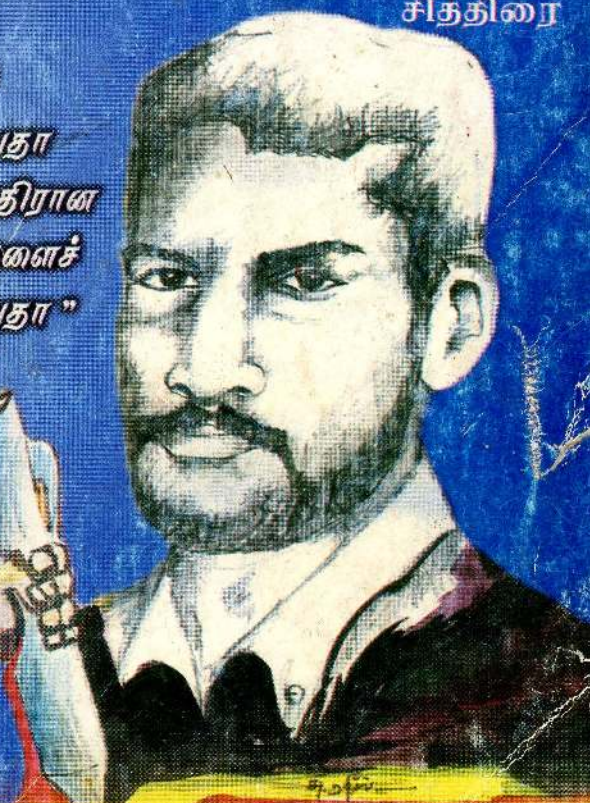
50/-

வீழ்வேன் என்று நிகைத்தாயோ!

-04

சித்திரை

“அதிகாரத்தைச்
சிலுவையிலிறுவதா
அதிகாரத்திற்கெதிரான
ருமது கிருதயங்களைச்
சிலுவையிலிறுவதா”

“சுதந்திரம் 2015-ல் நேரம் 2 மணிக்கு நடைபெறும்”

Mahaa's Digital

024 4545035

077 9908559

noolaham.org | aavanaham.org

பார்

லிபிக்

செய்

செய்

செய்

செய்

அட்ஜய
திருத்யை
18.04.2018

AMMAN
Jewell's

Dealers in 22kt Genuine
Gold Jewellery

கடன் அட்டைகள் மூலம்
மாதாந்த வட்டியில்லா
கொடுப்பணவு

அம்மன் ஜீவல்ஸ்

உங்கள் பழைய 22 கரட்
நகைகள் அன்றைய தங்கத்தின்
விலைக்கே கொள்வனவு செய்யப்படும்.

☎ 024 2228363
077 5042579

📍 No.47,
Tharmalingam Road,
Vavuniya.

INTERNATIONAL COURIER SERVICE

குறைந்த விலையில் பொதிகள் சேவை

UK | SWISS | **DHL** aramex
EXPRESS delivery unlimited

கிலோ ஒன்றிற்கு

Rs.450/-

கனடா

Rs.550/-

(நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது)

மிரான்ஸ், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளுக்கு மிக குறைந்த விலையில் தரமான சேவை

விக்னேஸ்வரா பொதிகள் சேவை

34B, சுந்தரபாடி, கோவில் வீதி,
வவுனியா. 024 4925453

214A, புலகையிரத நிலைய வீதி,
வவுனியா. 024 4930121

190ம் கட்டை, கண்டி வீதி, நுணாவில் மேற்கு,
சாவகச்சேரி. 077 5843769 / 021 4921961

**விக்னேஸ்வரா
நகைப் பூங்கா**

அட்ஜய
திருதியை
18.04.2018

அசல் அதிர்ஷ்ட கற்களை
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

- 1 - AIJQY
- 2 - BKR
- 3 - CGLS
- 4 - DTM
- 5 - EHNX
- 6 - UVW
- 7 - OZ
- 8 - FP

சிவப்பு
முத்து
புஸ்பம்
கோமேதகம்
வைரம்
மரகதம்
வைஞரியம்
நீலம்
பவளம்

📍 இல:10B, சுந்தரபாடி கோவில் வீதி,
வவுனியா.

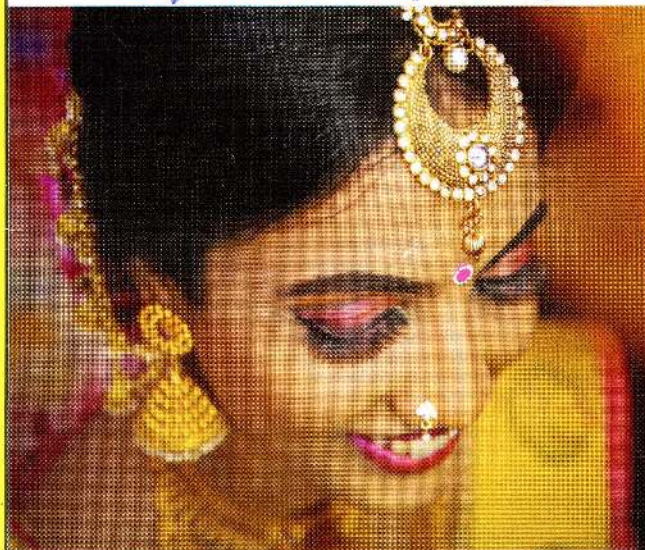
📞 024 4925153

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

நிகர்வுகளைத் தாண்டிய
அழகிய உணர்வுகளோடு....

சகல புலகற்பம் தேவைகளுக்கு...

பொன் வீடியோ
ஸ்டுடியோ, முஜிட்டல் கலர் லாப்

இலாப, மீது குறுக்குத்தெரு, வவுனியா

Find us on facebook
PenVideo StudioVavuniya

www.ponvideo.lk • facebook.com/PONvideo 0777238837, 0774502727

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெளி

வீழ்வேன் என்று நினைத்தாயோ!

இதழாசிரியரின் எழுத்து.....

காத்திருப்புக்கள், நிராகரிப்புக்களை கடந்து தான் “வெளி” இதழ் வெளிவருகிறது. பொது வெளிக்குள் இவற்றை பதிவிட நாங்கள் கவலையடையவில்லை. என் சமூகத்தை நேசிக்க, வெறுக்க எனக்கு உரிமையிருக்கிறது. வாசிப்பை இயன்றவரை சமூகமயப்படுத்துகின்றோம். அதுவும் இலவசமாக விளம்பரங்களில் கிடைக்கிற நிதியினை அச்சிடல் செலவுகளுக்கு பங்கிட்டு சவாலான செயலை செய்வது தற்பெருமைக்காக அல்ல. எழுத்து சுவாசம், எழுத்து தவம், எழுத்து காதல், எழுத்து கொண்டாட்டம் என்பதை எம் சனங்களின் நாடி நரம்புகளில் நகரச்செய்வதே “வெளி” இதழ்க்கான அடிநாதம். இவற்றை யெல்லாம் இங்கே பதிவிடுவது ஒரேயொரு வேண்டுகோளுக்காகவே உங்கள் கைகளில் “வெளி” இதழ் கிடைத்தால் வாசியுங்கள். வாசிப்பின் வாசனையை நுகர்ந்த பிறகு இன்னொருவரின் கரங்களுக்கு கொண்டு சேர்க்கிற ஒருசெயலை செய்யுங்கள். சொல் எப்போது செயலாகிறதோ அப்போது “வெளி” இதழ் மலரும். மாற்றம் நிகழும்.

வீழ்வேன் என்று நினைத்தாயோ
அருளானந்

ஆலோசகர்

இரா.புஷ்பகாந்தன்
(பேராசிரியர்)

நான்காம் பதிப்பு

சித்திரை 2018

இதழாசிரியர்

அருளானந்

விளம்பர முகாமை

க.விதுஷன்
கி.நவரத்தினம்

உதவிப்பவர்கள்

ஜெ.சுலக்ஷன்
பகீரதன்
ர.ஷாஜினி
துர்க்கா
செந்தூரன்

கணினி வர்ணாக்கலை

எம்.தர்சன்
வர்ணம் பதிப்பகம்

அட்டைப்படி

சு.ரதீஸ்

அச்சப்பதிப்பு

Navaa Multi Marketing
0770879900

தொடர்புகளுக்கு :

077 1960152

arulnava0@gmail.com

நான் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்ததில்லை

கவிதை வெள்

ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பதென்றால்
அவளைக் கல்லினுள்ளிருந்து
உயிர்ப்பிப்பது என்று பொருள்
அடிமுதல் முடிவரை காதலால் நீவி
சாபமேற்று உறைந்து போன ரத்தத்தில்
கனவுகளின் சூடேற்றுவது என்று பொருள்

ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பதென்றால்
கரியும் எண்ணெய்ப் பிசுக்கும் கலந்த அவளது பகலை
சொர்க்கத்து மகரந்தம் சுவாசிக்கின்ற
வானம்பாடியாக மாற்றுவது
இரவில் அத்தளர்ந்த சிறகுகளுக்கு ஓய்வு தர
தோள் குனிந்து கொடுக்கும்
தளிர் அடர் மரமாக மாறுவதாகும்

ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பதென்றால்
காற்றும் மழையும் நிறைந்த கடலில்
மேகங்களின் கீழே புதியதோர் பூமியைத் தேடி
காலம் செலுத்துதல் என்று பொருள்
நமக்குச் சொந்தமான வீட்டு வாசலில்
முளைத்த ஒரு மலர்ச்செடியை
யாரும் இதுவரை கண்டிராத கடற்கரையில்
கொண்டுபோய் நட்டுவளர்த்தல் என்று பொருள்

ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பதென்றால்
தன் தசைநார்களின் ஆற்றல் முழுவதையும்
ஒரு செவ்வந்திப் பூவின் மென்மைக்குக்
கைமாற்றம் செய்து கொள்வதாகும்
மணிமுடியும் ராணுவ உடையும் கழற்றியெறிந்து
மற்றொரு வானம் கடந்து
மற்றொரு வீட்டிலுள்ள
காற்றிற்கும், மற்றொரு நீருக்கும்
தன் தசையை விட்டுக்கொடுப்பதாகும்

ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பதென்றால்
அவளுடைய பழமையான காயங்களிலிருந்து
சூரிய கிரணம் போல் ஒரு வாளை உருவாக்க
அவளுக்கு உதவுவதாகும்
பின்னர் இரத்தம் வடிந்து தீரும் வரை
அக்காயத்தில் நம் இதயத்தை அழுத்திக் கிடப்பதாகும்

கவிஞர். சச்சிதானந்தன்
தமிழில் : கவிஞர் சிற்பி

வெள்

உன் சிம்மாசனத்தில் இருந்தபடியே
அதிகாரம் செய்
உன் மக்களை.

உன் சேவகர்களோடு
நகர்வலம் போ.

உன் அமைச்சர்களோடு
உணவருந்து.

உன் குருமார்களோடும்
உறுவினர்களோடும்
பிறுந்தநாளைக் கொண்டாடி மகிழ்.

உன் அந்தரங்கப் படுக்கையறையில்
உன் மனம் சுவர்ந்த யாருடனும்
உன் கிரவைப் பகிர்ந்து கொள்.

உன் போர்ச்சுருவிகளைக் கூர்தீட்டி
பகை முடி.
வெற்றி கொள்.

நீயொரு கிளவரசன்.
அழகிய ராஜகுமாரன்.

உன் கிரீடத்தைக் சுழற்றிவிட்டு
தரையில் நடக்க முடியாது உன்னால்.
நீ அப்படித்தான் வளர்க்கப்பட்டுவிட்டாய்.

தாரத்திலிருந்து உன்னைப் பார்த்தபடி
நான் போகிறேன்
என் பாதையில்.
எல்லையற்றது என் பயணம்.

கிப்போதைக்கு
என் சுதவுகளை அடைத்துவிட்டேன்.
- மனுஷி

கவிதை வெள்

கீதனைக்குப் பிறகும்
அழகை வராமல் கீல்லை
ஒரு வைராக்கியம்
உங்கள் முன்னால்
அழக் கூடாது!

- கவிஞர் மனுஷ்யபுத்திரன்.

முச்சிப் புத்தகத்திலிருந்து.....

Kaanthan Pushpakaanthan

ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்கவும் கருத்து சொல்வதும் சுதந்திரம் உண்டு. அவர்களின் கருத்தை மதிப்பது மனிதத்தன்மை. அதற்காக அவர்கள் கருத்தை அவ்வாறே ஏற்று நடக்கவேண்டும் என அவர்கள் எவரையும் வற்புறுத்த முடியாது. அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை நினைத்து அதனை ஏற்க மறுத்தால் அதற்காக மற்றவர்களை வெறுப்பது என்பது ஏற்கத்தக்கதல்ல.

Thanushan Selvarasa

தமிழி உணக்கும் வயசாசக கலியாணத்துக்கு பொண்ணு பாப்பம் என்கு வீட்டை சொன்னாங்க இன்னைக்கு, நானும் என்னமோ ஏதோனு பூரிசு போய் நின்பா கடைசியில் ஏப்ரல் பூல் என்னுடைய

Sri Nagarajah

இந்த வருடம் உலக பெரும் பணக்காரர் அமேசான் நிறுவனர். அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் உலக பெரும் பணக்காரர் தன்னார் விற்பவர்.

உலக நீர் தினம்.....

Arul Ananth

மாவீரர் நான் நினைவேந்திய கிளர்ச்சியில் சிலிர்த்திருப்போம், மாவீரர் நான் நிச்சயமாக எழுச்சிநான் தான் மறுகருத்திலை வீரத்தின் வீரம், உரிமைபோராட்டம், தன்னுயிர் என்று மண்ணுயிர் காத்த மறவர்களுக்கு கரிகாலன் அளித்த அதியுச்ச அங்கீகாரம் ஆனால் ஈழதேசத்திற்காக களத்தில் சுயத்தை காட்டி இன்று முன்னாள் போராடிகள் என்ற நக்கல் சிரிப்புகளுடன் புலியாம் இவன் என அங்கவீனர்களாக இருக்கிற வேங்கைகளைகண்டு கொள்ளாமல் போகிற அரசியலும், உணர்வாளர்களும் போராடிகளின் அழகைகளை அலட்சியம் செய்வதுடன் உண்பதற்கும், உயிர்வாழ்வதற்குமான சிறு உதவியை செய்ய கரிசனை இல்லாதவர்களாக போகிறோம் என்பதை சிந்திக்கவும்,செயற்படுத்தவும் நமக்கு எங்கே இருக்கிறது நேரம்?

K Kathirkamathampi Vithusan

வீட்டில் இன்னைக்கு யாரும் இல்ல செம்ம ஜாலி..

தொந்தரவில்லாம புத்தகம் வாசிக்கலாம்.

Sulakshan Sula

கட்சி எதுவாக இருந்தாலும்,

சராயம், பியர், சிகரட், கசிப்பு, கஞ்சா
விற்பனையாளர்கள் மற்றும் அதன் முகவர்கள்

**தெரிவு செய்யப்பட்டால்,
கிராமத்தில் உள்ளவர்களின்**

மூளையின் அளவு விளங்கும்

Gnanaseelan Vasanthaseelan

ஒரு மேடை நிகழ்விற்கு நிறைய
"பிரதம" விருந்தினர்கள் வந்து
விட்டால், அவர்களின் பெயர்களை
முதலில் உரையாற்றுபவர் மட்டும்
முழுமையாக
சொல்லட்டும்...உரையாற்றும்
அத்தனை பேரும் வரிசையாக
அவ்வளவு பேரின் பேர் பதவிகளை
மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி கலந்து
கொண்டவர்களின் பொன்னான
நேரத்தை வீணடிக்கிறார்கள்? அப்படி
அவர்களின் புகழை பாடத்தான்
வேண்டும் என்றால் அவர்களின் பேர்
பதவிகளை எழுதி மேடையில்
தொங்கவிடுங்கள்.. அது போதும்...!!

Nirosh Shanthan

பைக், காரை நிறுத்த நிழல்
தேடுபவர்கள் மரம் நட
ஆரம்பித்தாலே போதும் உகைம்
பச்சையாகும்.

Subo K Kuganesh

சமூகத்தில் தனக்கென்று ஒரு
பிரச்சனையும் வராத போது எவனும்
இங்கு கேன்னி கேட்க மாட்டான்
எங்களுக்கு முன்பைவிட கைகளில்
புழுமும் காசு அதிகம்,
செயல்பாட்டுத்திறன் அதிகம்,
சுகந்திரம் அதிகம், இணையத்தின்
உடாக கருத்துக்களை
தெரிவிக்கும் வாய்ப்புக்கள்
அதிகம்..... எல்லாம் இருந்தும் கூட
அதை வெறுமனே
பொழுதுபோக்குடன் பார்க்கும்
மனநிலை எம்மில் அதிகம்.....
இப்படியே முக்கியமானவற்றை
மறந்து நாட்களை
நகர்த்துகின்றோம்....

ஆனாலும் எனக்கு நம்பிக்கை
இருக்கின்றது, ஒரு புதியமாற்றம்
நிகழக்கூடிய சமூகத்தில் ஆரம்ப
கட்ட இயற்புகள் இவைதான்,
ஆனால் ஒரு காலகட்டத்தில் எல்லாம்
பேசிக் தீரும், அதிதீவிர அரசியல்
பாரிவைக்குள்ளும், சமூக
எண்ணத்திற்குள்ளும், இளைய
சமூகாயம் வரும்... அந்தக் காலம்
வரை இவற்றை ஓங்கப்படுத்த
வேண்டிய பொறுப்பு நம்
எல்லோருக்கும் இருக்கின்றது..
இல்லையெனில்
தோற்றுப்போனவர்களின்
வரிசையில் நாமும் வந்துவிடக்கூடிய
ஆபத்து இருக்கின்றது....

ஓஷோ கொண்டாட்டமே எனது மதம்

ஓஷோ சொன்ன சிந்தனைகள் சிலவையும் சில பொன்மொழிகளும்
உங்களுக்காக, தெளிவுகளுக்காக:

இது மிகச் சிறிய வாழ்வு. ஆகவே ஆபத்துக்களை தேர்ந்தெடுங்கள்.

உலகத்தை துறந்து விடுங்கள் என்று எல்லா மதங்களும் கற்பிக்கின்றன.
உலகத்தை மாற்றுங்கள் என்று நான் கற்பிக்கிறேன்.

நான் பாலுணர்வுக்கு எதிரானவன் அல்ல. ஏனெனில் பாலுணர்வுக்கு எதிரானவர்கள் எப்போதும் பாலுணர்விலேயே இருப்பார்கள். நான் பாலுணர்வுக்கு ஆதரவானவன். ஏனெனில் அதில் நீங்கள் ஆழமாக சென்றால் விரைவிலேயே நீங்கள் அதை விட்டு வெளியே வந்து விடுவீர்கள். எவ்வளவு அதிக பிரக்ஞையோடு போகிறீர்களோ, அவ்வளவு விரைவில் நீங்கள் அதிலிருந்து வெளியே வந்து விடுவீர்கள்.

கலவி இன்பத்தில் காலம் மறைகிறது, ஆணவம் மறைகிறது, மனம் மறைகிறது. ஒரு கண நேரம் முழு உலகமும் நின்று போகிறது. இதவேதான் ஆன்மவுணர்வு இன்பத்தில் மிகப்பெரிய அளவில் நிகழ்கிறது. கலவி கணப்பொழுதானது. ஆன்மவுணர்வு நிரந்தரமானது. ஆனாலும் கலவி ஆன்மவுணர்வின் ஒரு பொறியை உங்களுக்கு கொடுக்கிறது.

நீங்கள் தெய்வத்தை வழிபட முடியாது. வழிபடுவதற்கு ஒருவரும் அங்கில்லை. உங்கள் எல்லா வழிபாடுகளும் வெறும் மடத்தனம். உங்கள் எல்லா கடவுளின் உருவங்களும் உங்களுடைய படைப்பே. அந்த வகையில் தெய்வம் கிடையாது. ஆனால் கண்டிப்பாக தெய்வீகம் உண்டு. பூக்களில், பறவைகளில், விண்மீன்களில், மக்களின் கண்களில், இதயத்தில், ஒரு பாடல் எழும்போது, கவிதை உங்களை சூழ்ந்து கொள்ளும் போது! இவையெல்லாம் கடவுளே.

அன்பு ஒரு மாறும் உறவு. அது நிலையானதன்று. ஆகவேதான் திருமணம் ஏற்பட்டது. திருமணம் காதலின் மரணம். ஆமாம் நீங்கள் ஒரு அழகான சமாதியை, பளிங்கு சமாதியை, ஒரு அழகான நினைவாலயத்தை எழுப்புகிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் என்ன சொல்லி அழைத்தாலும் அது புதைகுழிதான்.

உண்மையான நபர்களுக்கு மட்டுமே உண்மை நிகழ்கிறது. உண்மையாய் இல்லாத நபர்களுக்கு உண்மையல்லாதவையே நிகழும்.

-நேசம் ஒரு முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி. உண்மையான உறவும் ஒரு கண்ணாடியே. இரண்டு காதலர்கள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்து அதன் மூலம் கடவுளை அடையாளம் தெரிந்து கொள்கின்றனர். இது கடவுளை சென்றடையும் ஒரு பாதையே.

ஒவ்வொரு கணத்தையும் இதுவே கடைசி கணம் என்பதைப் போல வாழ்ங்கள். யாருக்கு தெரியும்? இதுவே கடைசியாகவும் இருக்கலாம்.

அன்பு இல்லாமல் வெறுப்பு அமையாது. நீ விரும்புகிற நபரைத்தான் வெறுக்கவும் செய்வாய். செருப்பு பொருந்தியதும் கால்களை மறந்துவிடுகிறோம்.

என்ன செய்வது என்பது கேள்வி அல்ல. எதையும் எப்படி பார்ப்பது என்பதே கேள்வி.

எல்லா ஆணுக்குள்ளும் ஒரு பெண் இருக்கிறாள். எல்லா பெண்ணுக்குள்ளும் ஒரு ஆண் இருக்கிறான். ஏனெனில் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து உருவாக்கியதே ஆணும் பெண்ணும். இதில் ஆண் யார், பெண் யார்?

நண்பன் என்பவன் குறைந்த அளவு பகைமை கொண்டவன். பகைவன் என்பவன் குறைந்த அளவு நட்பு கொண்டவன்.

எல்லாவித ஆனந்தங்களும் தற்காலிகமானதாக இருக்கும்போது தண்டனைகள் மட்டும் எப்படி நிரந்தரமாக இருக்க முடியும்?

ரசித்ததை பாராட்டாதவன் கலை கொலைகாரன்.

சமூகம், வாழ்வின் மூன்று முக்கிய விஷயங்களை மறைக்கப் பார்க்கிறது. மரணம், செக்ஸ், வாழ்வின் பயனற்ற தன்மை!

நீங்கள் உறங்கி எழுந்த பின்தான் நீங்கள் தூங்கியதையே உணர்வீர்கள்.

கொந்தளிப்பு இல்லாத கடல் திறமையான மாலுமியை உருவாக்குவ தில்லை.

எப்போதும் வயிற்றை பற்றி மட்டுமே கவலைப்படுபவன், தலையை பட்டினி போடுவான்.

திறமையான தச்சன் மரச்சாமான்கள் செய்யும்போது குறைந்த வெட்டுகளையே வெட்டுவான்.

இருவருக்கும் விருப்பம் இல்லாமல் சண்டை நடக்காது.

சொல்லாதவற்றின் பாடலே கண்ணீர்.

ஒரு மலை உச்சியில் ஏறி நின்றால்தான் இன்னொரு மலை உச்சியை பார்க்க முடியும்.

வாள் உறையை வெட்டாது.

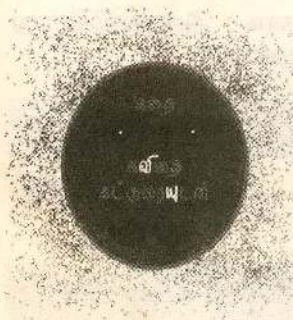
நீ என்ன புவாக வேண்டுமானாலும் இரு. ஆனால் பூக்க மறக்காதே.

கோவில் என்பது உண்மையில் ஒன்றே ஒன்றுதான். அது நீதான். நீ உனக்குள் செல்ல வேண்டும்.

ஆசைப்பட்டால் இழப்பீர்கள். ஆசைப்படாவிட்டால் அது உங்களுடையதே.

உங்கள் சக்தி அனைத்தும் பாலுணர்வு சக்தியே. வெளிப்பாடுதான் வெவ்வேறு விதமாய் இருக்கிறது.

என்றாவது ஒருநாள் உன்னுள் அணு வெடித்து, வெளிப்படல் நிகழ்ந்தே தீரும்.

வெளி

வீழ்வேன் என்று நினைத்தாயோ!

இதழ் - 04

வெளி

பழமொழியும் பெண்ணியமும்

I

பழமொழி, பெண்ணியம் எனும் இருவேறு கருத்தாக்கங்களின் மூலம் இருவேறு சமூகத் தளங்களை அடையாளப்படுத்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மனிதனுடைய சிந்தனையானது காலம் முழுமைக்கும் ஒரே மாதிரியானதாக இருக்காது. மாறாக, அது வரலாற்றுப் போக்கிலேயே அவ்வக்கால அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் ஏற்ப காலத்திற்குக் காலம் மாற்ற மடைந்துக்கொண்டு செல்லும். ஒரு சமூகத்தில் மேலோங்கும் ஆதிக்கம் அல்லது அடக்குமுறை பிறிதொரு சமூகத்தினை அல்லது பிறிதொரு சிந்தனையினைத் தோற்றுவிக்கிறது. இத்தகைய அடக்குமுறைச் சமூகத்திற்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்த மாக்கியம், தலித்தியம் போன்ற சிந்தனைகளுள் ஒன்றாகவே எமக்கு பெண்ணியமும் கிடைக்கிறது. இங்கு “பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விடுதலை என்பது பெண் முழு விடுதலை பெறாமல் சாத்தியமில்லை.” என்ற லெனின் கருத்தும் “பெண் விடுதலை பெறாமல் தீண்டப்படாதோர் விடுதலை சாத்தியம் இல்லை” என்ற டாக்டர் அம் பேத்கார் கருத்தும் அடிப்படையிலேயே பெண் விடுதலை

யையே அவாவி நிற்கிறது.

அவ்வாறெனின், பெண் விடுதலை என்பது என்ன? பெண் விடுதலையை வேண்டி நிற்பதற்கான சமூகப் பின்னணி என்ன? சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது? எனும் வினாக்களுக்கு விடை பகிர வேண்டியுள்ளது.

எனவே, இத்தகைய வினாக்களுக்கான விடையினை பழமொழிகளின் வாயிலாக அறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். ஏனெனில், சமூகப்பண்பாட்டுத் தளங்களில் பெண்களின் இருத்தலை அறிந்து கொள்ளவும் அவர்களின் மீதான வன்முறையை உணர்ந்து கொள்ளவும் பழ மொழிகள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

II

பெரும்பான்மையான மக்கள் பேசக்கூடிய வாய்மொழி இலக்கியங்களே மொழியின் உண்மையான இயல்பை காட்டுவன. இவ்வாய் மொழி இலக்கியங்களுள் ஒன்றே பழமொழி. இப்பழமொழிகள் உண்மை நடப்புக்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு முன்னோர் கூறிய அனுபவ மொழியாதலால் அவற்றை அனுபவ மொழி, முதுமொழி என்றும் அழைப்பர். பழமொழி என்பதற்கு

oxford அகராதி “எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மைகளை சிறுவாக்கியத்தில் வெளிப்படுத்துவன.” என்று விளக்கம் தருகிறது.

வதற்கும், அவர்களுக்கான சமூக அங்கீகரிப்பை அளவிடு வதற்கும் பழமொழிகளைக் கருவி யாகக் கொள்ளலாம்.

III

1881இல் வண. லாங்
எனும் பாதிரியார் கீழைத்தேய
பழமொழிகளை ஒப்பியல் ரீதியில்
தொகுத்து வெளியிட்டார். இவர்
தனது முகவுரையில் “ஆராய்ச்சிக்கு
நாணயங்களும் கல்வெட்டுக்களும்
எவ்வளவு தூரம் இன்றியமையாததோ
அவ்வாறே பழமொழிகளும் அதி
முக்கியமானவை என்பதை கீழைத்
தேய கல்வியியலாளர் இப்பொழுது
தான் உணர்ந்து வருகின்றனர்.
முன்னையவை அரசர்களினதும் மேல்
வகுப்பினரதும் பற்றிய செய்திகளை
பெரும்பாலும் தருவது போல பழ
மொழிகள் சமூக வாழ்க்கையின்
இருண்ட பகுதியை உணர்த்து
வதாகவுள்ளன. பழமையான நம்
பிக்கைகளையும் கொள்கை களை
யும் வரலாற்றினையும் மனித உணர்வு
களையும் காட்டுவன பழமொழிகள்”
என்கிறார்.

தமிழில் வழங்கும் பழமொழிகளில் பெண்களின் பங்கு மிகுதியாகவுள்ளன. பெண்களின் சிறப்புகள் பல கூறப்படினும் பெண்ணை இரண்டாந்தர குடிகளாக சமூகம் சித்திரித்திருக்கிறது என்பதையும் உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் பெண்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் பேரளவு பழமொழிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

சமூகத்திலே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சமமான இடம் இல்லை. பெண்ணுக்கு இரண்டாம் இடமே. இதனாலேயே பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் ஆண்குழந்தைகள் பிறப்பதை பெருமையாகவும் பெண் குழந்தைகள் பிறப்பதை இழிவாகவும் கருதியுள்ளனர். இதனாலே “ஆணாய்ப் பிறந்தால் அருமை பெண்ணாய் பிறந்தால் எருமை.” என்கின்றனர். இன்னும் பல பெற்றோர் பெண்குழந்தைகளை சுமையாகக் கருதிவந்தனர். அவர்களால் பெரும் பொருட் செலவு ஏற்படும் என்றிருந்தனர். இதனையே “ஐந்தாறு பெண் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டி ஆவான்.”, “வைக்கோல் படப்புக்கு ஒரு கன்றுக்குட்டி

மேற்கூறிய சூற்றின் படி மனித வரலாற்றினை அறிவதில் தொல் பொருட்கள், கல்வெட்டுக்கள் போன்று பழமொழிகளும் வலிமைமிக்க கருவியாக செயற்படுகின்றன என்பதை அறியலாம். எனவே, சமூகத்தில் பெண்களின் இருத்தலை மதிப்பிடு

வாழுகிற வீட்டுக்கு ஒரு பொட்டைக் குட்டி.” எனும் பழமொழிகள் விளக்கி நிற்கின்றன.

இன்னும் வீட்டிலும் சமூகத்திலும் பெண்களின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் பழமொழிகள் காட்டித்தருகின்றன. “அடக்கமே பெண்ணுக்கு அழகு” “பெண்டிர்க்கு அழகு எதிர் பேசாதிருத்தல்” என்று பெண்ணை எந்த நிலையிலும் மௌனம் காக்க வைத்திருக்கின்றனர். சிரிக்கும் பெண்கள் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் அல்லர் என்ற தகவலையும் பழமொழிகள் தருகின்றன. “அழுகிற ஆணையும் சிரிக்கிற பெண்ணையும் நம்பக்கூடாது”, “சீறும் பாம்பை நம்பு சிரிக்கும் பெண்ணை நம்பாதே”, “பொம்புள சிரிச்சா போச்சு புகையிலை விரிச்சாப் போச்சு” எனும் பழமொழிகள் மூலம் அறியலாம். இன்னும் வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லக்கூடிய பெண்களைக் கூட ஓரக்கண்களால் பார்த்து இழிவுபடுத்துகிறது, இச்சமூகம். இதனை “தாயை சந்தையில் பார்த்தால் மகளை வீட்டில் பார்க்கத் தேவையில்லை.” என்பதால் உணரலாம்.

பெண்குழந்தைகள் செல்லமாக வளர்ப்பதற்கும் வேண்டிய உடைகளை நகைகளை அணிவித்து அழகு

பார்ப்பதற்கும் மட்டுமே உரியவர்கள் என்ற நிலையில் எண்ணிப்பார்க்கப்பட்டனர். ஆனால், சொத்து என வரும் போது அது ஆண்பிள்ளைக்கு முழுமையாய்ப் போய்ச்சேரவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது. இதனை “ஆசைக்கு ஒரு பெண்ணும் ஆஸ்திக்கு ஒரு ஆணும்” எனும் பழமொழி விளக்கிநிற்கிறது. இங்கு பெண் சொத்துக்குரியவள் அல்ல எனும் கருத்து பெண்ணை அடிமைப்படுத்துகிறது.

பெண்கள் கல்வி பெறுவதிலும் பலவகையான தடைகள் நிலவி வந்துள்ளன. “அடுப்பூதம் பெண்ணுக்கு படிப்பெதற்கு”, “பேதமை என்பது பெண்ணுக்கு அணிகலன்” என்று பெண்களின் கல்வி மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் “அடுக்களைக்கு ஒரு பெண்ணும் அம்பலத்திற்கு ஒரு ஆணும்”, “நாட்டுக்கு அவள் ராணியாக இருந்தாலும் வீட்டிற்கு அவள் பொண்டாட்டி தானே” என்று பெண்ணை சமையலுக்குரியவளாக கட்டமைத்து அவளது வாழ்வின் சமையலறைக்குள் குறுக்கிவிட்டது. இன்னும் “எண்ணக் கற்று எழுத்தற வாசித் தாலும் பெண் புத்தி பின்புத்தி” என்று பெண்கள் தகுந்த தீர்மானம் எடுக்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்று பெண்களின் அறிவை ஆண்டிருக்கின்றனர்.

கற்ற பெண் கற்புடையவள் அல்ல. கணவனோடு முரண்படுவாள் என்று கருதிப்போலும் பரத்தையைக் கொண்டாலும் படித்தவளைக் கொள்ளக்கூடாது எனும் கருத்தில் “சேலை மேல் சேலை கட்டும் தேவரம்பை ஆனாலும் ஒலை மேல் எழுத்தாணி ஊன்றும் பெண் ஆகாது” என்று கூறி வந்தனர். இவ்வாறு பெண் படித்தால் ஆணுக்குச் சமமாக நடப்பாள் எனும் அச்சம் மறை முகமாக நிலவி வந்துள்ளமையையும் ஒரு பெண் படிக்காத போதே குடும்பம் என்ற அமைப்பினை உடையாமல் பாது காக்கலாம் எனும் ஆணாதிக்க சிந்தனையின் உச்சகட்ட நிலையினையும் காணலாம்.

அடுத்து திருமணமான பெண்கள் கணவன் எத்தகையவனாய் இருந்தாலும் அவனுக்கு அடங்கிப் போதல் வேண்டும். அவனுக்காக தன் உரிமைகளை உணர்வுகளை பேசாப் பொருளாக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே பெண்கள் இருந்துள்ளனர். இதனாலேயே “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருசன்”, “கணவனுக்கு மிஞ்சின கடவுள் இல்லை கடலுக்கு மிஞ்சிய ஆழம் இல்லை” எனும் பழமொழிகள் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. இன்னும் “சுந்தல் அழகி குடியைக் கெடுப்பாள்”

என்று பெண்களின் அழகு கூட தூற்றப்பட்டு வந்துள்ளமையைக் காணலாம். அதே போன்று தான் கணவனை இழந்த பெண்களின் அழகும் சமூகத்தால் வரவேற்கப்படுவதில்லை என்பதை “ஆளனில்லாமங்கைக்கு அழகு பாழ்” என்பதால் அறியலாம். இங்கு பெண்களின் உடல் அழகு என்பது கூட அவளுக்குரியதன்று அதுவும் அவள் கணவனுக்குரியது. அவன் விரும்பினால் அது வரவேற்கப்படும். அவன் விரும்பாவிட்டால் அவ்வழகு தூற்றப்படும். இவ்வாறு பெண்களின் உடல், உணர்வு, உயிர் என அனைத்தும் அவள் கணவனையே சார்ந்து இருந்தன.

விதவைகளைக் கூட சமூகம் வேண்டாப் பொருளாக கமையாகக் கருதுகிறது. விதவையின் மகனைக் “கமணாட்டி வளர்த்த கழிசடை” என்று திட்டுகிறது. இன்னும் “அறுதாலி மகனுக்கு அங்க மெல்லாம் சேட்டை” என்று வசை பாடுகிறது. கணவனை இழந்த பெண்ணொருத்தி இன்னொருவனை மணக்க நேரிட்டால் “தாலியறுத்த வள் ஏன் இருக்கிறாள் தாரம் தப்பியவனுக்கு பொங்கிப் போட” என்று பழித்துரைப்பதையும் உணரலாம். இவ்வாறு ஒரு பெண்ணின்

பிறப்பு, கல்வி, அழகு, குடும்ப வாழ்க்கை, கற்புநிலை என எல்லாவற்றிலும் ஓரங்கட்டப்பட்டிருக்கும் நிலையினையே கண்டு கொள்ள முடிகிறது. ஒரு பெண்ணை தாயாக, தெய்வமாக பார்க்கையில் மாத்திரம் அவளுக்கான புனிதத்தையும் மகோன்னதத்தையும் எடுத்துக் கூறும் சில பழமொழிகளுக்கிடையில் அவளை ஒரு சராசரிப் பெண்ணாய் நோக்குகையில் அவளது உணர்வுகளை உரிமைகளை அடக்கியாண்டிருக்கிறது என்பதையும் அவளது பிறப்பு முதல் முழுவாழ்வையும் தீர்மானிக் கக்கூடிய அதிகாரத்தை இச்சமூகம் தன்வசம் வைத்திருந்திருக்கிறது என்பதையுமே பேரளவு பழமொழிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

IV

இவ்வாறு வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றனர், அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த சமூக நிலையை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தவேண்டிய தேவையையே பெண்ணியம் வலியுறுத்துகிறது. அதாவது, ஆணாதிக்க சமூகத்திலிருந்து விடுபட ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்ற சமத்துவ சிந்தனை வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதில் பெண் கல்வியும் வாக்குரிமையும் முதன்மைப் படுத்தப்படுகின்றன. இதன் அடுத்த கட்ட

வளர்ச்சியாக வேலை வாய்ப்பில் ஆண் பெண் கூலி சமமாக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் பெண்ணின் சொத்துரிமையும் பேசப்படுகிறது. இன்று பெண் தந்தையாதிக்க நிறுவனத்திற்குள் இருந்து பெண் விடுதலை என்பது சாத்தியம் இல்லை. அதனால் பெண் தனித்துச் செயல்படத் துணிய வேண்டும். இதற்குக் குடும்ப நிறுவனத்திற்குள் உள்ள தந்தையதிகாரம் ஆண் ஆளுகை ஆகியவற்றிலிருந்து பெண் விடுபடவேண்டும் என்ற வகையில் இன்று பெண்ணியச் சிந்தனை வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

ஒரு காலத்தின் அடக்குமுறை இன்னொரு காலத்திற்கான புதிய சிந்தனையைத் தோற்றுவிக்கிறது. முடிவாக “பெண்ணாய் இலட்சணமாய் இரு” என்று சமூகம் சொன்னதிலேயே பெண்ணியம் விழித்துக் கொண்டது எனலாம். இதையே மறுவார்த்தையில் French பெண்ணியவாதி சைமான் தி பவார் (Simon de Beavoir) “ஒருவர் பெண்ணாகப் பிறப்பதில்லை பெண்ணாக உருவாக்கப்படுகிறார்” என்கிறார். இக்கருத்தின் எதிர்க்கருத்து தான் பெண்ணியத்தின் அடித்தளமாக அமைகிறது.

எம்.வை.எப்.ரிஸ்மியா,
வெளிமடை.

இயற்கை மருத்துவம்

சாப்பிட்டவுனேயே பழங்களைச் சாப்பிடும் பழக்கம் பலருக்கு உள்ளது. அது நல்லதல்ல. காரணம் உடனே அது காற்றினை வயிற்றுக்குள் அனுப்பி வயிறு உப்புசத்திற்கு ஆளாக்கும் நிலையை உருவாக்குகிறது. எனவே சாப்பிடுவதற்கு ஒரு மணி நேரம் முன்பு பழம் சாப்பிடுங்கள் அல்லது சாப்பிட்டு ஒரு மணி நேரம் கழித்து பழங்களைச் சாப்பிடும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

சாப்பிடும் போதும், சாப்பிட்டு சில நிமிடங்களுக்கும் தண்ணீர் அருந்த வேண்டாம். உணவு ஓரளவு ஜீரணித்த பிறகு தண்ணீர் குடிப்பது நல்லது.

அதேபோல், சாப்பிட்டவுடன் தேனீர் குடிக்காதீர்கள். ஏனெனில் தேனீர் இழையில் அமிலம் உள்ளது. இது உணவில் உள்ள புரதச் சத்தினை கடினமாக்கி செரிமானத்தைக் கஷ்டமாக்கும் வாய்ப்பு உண்டு.

சாப்பிட்ட பிறகு உங்களது பெல்ட்டுகளை தளர்த்தி விடாதீர்கள். ஏனெனில் அது குடலை வளைத்து தடுக்க வாய்ப்பு உண்டு.

சாப்பிட்ட உடனேயே குளிக்கும் பழக்கம் கூடாது. ஏனெனில் குளிக்கும் போது உடல் மற்றும் கை, கால்களுக்கு ரத்த ஓட்டம் அதிகரிக்கும். சாப்பிட்டதும் குளித்தால், வயிற்றுக்குச் செரிமானத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய ரத்த ஓட்டம் குறையும் வாய்ப்பு உண்டு. இதனால் செரிமானம் குறைவதுடன் வயிற்றில் உள்ள செரிமான உறுப்புகளும் பாதிப்பு அடையலாம்.

சாப்பிட்ட உடனேயே ஓடுவது, வேகமாக நடப்பதும் கூடாது. அதேபோல் ஓய்வு எடுக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு படுத்து தூங்கியும் விடக்கூடாது. பகல் உணவு சாப்பிட்டதும் அரை மணி நேரம் சாய்வாக உட்கார்ந்து ஓய்வு எடுத்து விட்டு, பின்பு வழக்கமான வேலையை கவனிப்பது நல்லது.

ரேவா

நிர்வாணத்தினில் வழியும் எழில்களை முடக்கிவிட்டு சரீரத்தினை அந்தரங்கப்படுத்தி தனிமை செய்வதில் உடல் ரோமங்கள் வாகை கூடிவிட்டிருப்பதை ஒத்திருப்பது தான் நேசித்தலும், நேசிக்கப்படுதலும். வாழ்தலின் சிறுசிறு எழில்களையும் அந்தரங்கப்படுத்தி நம்மை நம்முள் தனிமைப்படுத்தியும், மௌனித்தும் வாகையினை கூடக் கொள்கின்றன இந்த நேச ரோமங்கள். நேசத்தின் எரிதழுவிற்கு பஞ்சு போல் தான் கற்களும். அது உணர்ந்தது எல்லாம் எரித்திருப்பதே.

மையல்கள் கொடிகளைப் போன்றது. தோதுவானவற்றின் மீது தளரத் தொடங்கிவிடும். அது எதுவாக இருந்தாலும். பெருந்திரளாக ஒரு பச்சையக் கிளை தளர்ந்திருக்கும் இருளான அதிகாலையில் தான் வந்து சேர்ந்திருந்தேன்.

ஊசிச் சுருக்குள் நூல் புகுதலுக்கு திட்டவாட்டமாக அறுதியிட்டாத இலைமறைக் காய்மறை அளவீடுகளையே நிர்ணயம் செய்திடலாம் போலும், நேசங்களுக்கும், உணர்வுகளுக்குமான அளவீடுகளை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோலின்றி மாய அளவில் உச்சங்களென்பதும், அதன் மிச்சங்களென்பதும் இல்லாத அரவம் நெழிந்திடும் நீரோடை போல் மென்சலனங்களில் சலசலத்திருக்கிறது இந்த அளப்பரிய மனசு.

இத்தனை குளிர் கெண்டைக்கால் தசைகளை இறுக்கியும் நினைவுகளும், உணர்வுகளும் நேசித்தல் சார்ந்த ஆய்வினே அலைக்கழிந்து இருந்தன. பிரதான சாலையில் இறங்கியவன் தன்னிலையற்றவனாய் வேறொருவரின் நிலையையே அனுமானித்தவாறே பனியை உறிஞ்சி வந்திருக்கின்றேன்.

மேக ஆலிங்கனத்துள் கதிரவன் சிக்குண்ட பதத்தை வான்
படையலிட்டிருப்பதன் விளைவால் இன்னும் இருளின் படர்வு நீண்டிருப்பதை
போன்ற பிரம்மையிலே சாந்தா அம்மாச்சியின் வாசலை அடைந்திருந்தேன்.
ரேவாவினது கோலத்தின் அப்பட்டமான உடலை ஒளிக்கதிர்கள்
ஸ்பரிசிக்காததற்கு முன் ஸ்பரிசித்துவிட்டிருந்தேன்.

அவளைப் போன்றே நெழிவும் சுழிவுமென இருந்தது கோலத்தின் போக்கு.
எல்லா அம்சத்திலும் வர்ணமற்றே இருந்தார்கள் கோலமும் , ரேவாவும்.

வர்ணங்களின் மீது ஏன் அபிலாஷை இல்லாதிருக்கிறாள்? யுவதிகள்
வர்ணஜாலத்தில் தானே ஜீவனம் கொள்ள பிரியப்படுபவர்களாக உருவகம்
செய்திருந்தேன். அதுவும் தரையின் வர்ணங்களால் நிரப்பிய கரடுமுரடான
கோலம் சற்றே கண்களை கனக்க செய்கிறது. அம்மா கூட கோலத்தை
கோர்க்கும் வெண்மையை விட அவைகளை கவர்ச்சிப்படுத்தும் வர்ணப்
பொடிகளைத் தானே கவனம்கொண்டு பத்திரப்படுத்துவாள்.

ஜனனி இன்னும் ஓர் படி மேலே தான். அவள் குட்டிக் கொள்ளும்
ரோஜாவின் வர்ணத்திலே கோலத்தை கோர்ப்பதோடு இல்லாது வர்ணமிட்டும்
கொள்வாள். சந்து குட்டியும் அவளைப் பரிசாசிக்கவே உருட்டி திரட்டி
மிளாகய் குஞ்சமணியிலிருந்து ஒன்று சித்திடுவாள்.

ரோஜா ரோஸ் நிறமாக இருந்திருந்தால் கோலம் பார்ப்பதற்கு ரோஸ் வர்ண
சேறு போலிருக்கும். பெரும் சமயங்களில் நானும் சந்துக்குட்டிக்கு
வக்காளத்து தான் செய்திருப்பேன்.

ஹம்ம்ம்.... இப்போவும் ஜனனியின் மகள் அவள் கோலத்தில் ஒன்று விட்டு
வைப்பதாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் கோலத்தை பார்க்கும்
போதெல்லாம் சந்து குட்டிக்கும் , ஸ்ரீஜாவிற்கும் ஒன்று சுரக்கும் போல.

இப்படியெல்லாம் கோலங்களின் நினைவுகளை படர விட்டவன் நினைவுகளின்
படர்தலை தடுத்தாற் போல் சப்தமொன்றினை கதவுகள் ஈன்றெடுத்தன.
செவிப்பறைகளை சப்தம் சுலீகரித்ததும் , சிந்தனையின் நூலாம்படையென

கக்கியிருந்த கோணல் வலைகளின் கட்டமைப்பிலிருந்தவனது நூலாம் படை அறுந்திட சிலந்தியென செய்வதறியாது ஊசலாடினான்.

வெளிய வரப்போகிறது அவளென்பதாகவே இருக்கட்டுமென அவனென்ற மனம் தகித்தது அத்துனை குளிரிலும். தளர்வதும் தாழ்வதுமாக சந்து தான் வந்தான். திண்ணையை நெருங்கியதும் அவன் கட்டை விரலும், ஆள் காட்டிவிரலும் குஞ்சுமணியை எடுத்திட்ட படி ஒன்னுவை சிந்தியிருந்தன. இதுவே போன வருசமென்றால் இருந்திருந்தாள்? குஞ்சுமணியை பிடித்திருக்கவாது ரேவா வந்திருப்பாள். வளர்த்து விட்டவனல்லவா இனி ரேவாவை தீண்ட விடுவானா. இருந்தாலும் நானிந்த வயதில் எல்லாம் ரேவாவினை கட்டிதானே தூக்கம் செய்வேன். அதுவும் நிர்வாணத்தோடு. அவ்வாசலிலிருந்தும், கோலத்திலிருந்தும் நகரந்துகொள்ள எத்தனித்தன கால்கள்.

இவளுக்கு வர்ணத்தின் மீது நாட்டமில்லாததால் இவளது கோலங்களும் அதற்கு பழகிவிட்டிருக்குமோ? வர்ணமயமாதல் குறித்த யாதொரு ஈர்ப்புகளும் அற்றுபோன சூழலில் தானே இருக்கிறாள்.

“கிருஷ்ணா ” என்ற குரல் கூத காற்றில் உலாவும் பணித்துளிகள் மீது மிதந்து வந்து இவன் பின்னந்தலையில் வீழ்ந்தது எவ்வித முன்னறிவிப்புகளுமற்று நீர்மையை பரப்பும் மழை துளி போல். ரேவாவாக இருக்க வாய்ப்புகள் இல்லை. அவளது குரல் கொலுசில் கோர்க்கப்பட்ட கடுகு மணிகள் இரண்டு மட்டும் மோதிக்கொண்டாற் போல் இருக்கும். இது சதங்கையின் கம்பீர முழக்கத்திலிருந்தது. நான் யூகித்திருந்ததின் பெயரில் அச்சதங்கை மணிக் குரல் சாந்தா அம்மாச்சி தான் என்று அறிந்திருந்தேன். சற்று மெதுவாகவே திரும்பினேன் அம்மாச்சி தானே.

“ஹம்மம் என்ன ராசா எப்படிருக்க? எப்ப வந்த? உடம்புக்கெல்லாம் சுகமா? வேலைலாம் குடைச்சலில்லியே?”

இப்படி அடுக்கடுக்கு விசாரிப்புகள் தான் அம்மாச்சியின் வழக்கம்.

“ மம்...இப்ப தான் வரேன்.உடம்புக்கென்ன சுகமானது தான் .நீ எப்படி இருக்க?”

“எனக்கென்ன சீக்கு, நல்லாத்தான் கெடக்கேன்.ஒரு நிமிசம் நில்லு”
வெடுக்கென உள்ளே சென்றவாறே வார்த்தைகளை உதறினாள்.

சில நிமிடங்களுக்கப்பால் வந்து கருட்டை கையில் திணித்தாள்.
“தாத்தனுக்கு வெச்சு கும்பிடு. நீ வாங்கியாந்தாப்ல இருக்கட்டும்”என சொல்லி
விறுவிறுவென நடந்தாள் அம்மாச்சி.ஹம்ம்ம் என்னதான் தாத்தாவின் அதிகார
மனைவி லட்சுமி அம்மாச்சியா இருந்தாலும். தாத்தா மனசார வாழ்ந்தது
சாந்தா அம்மாச்சியுடன் தானே. மாமன் தாத்தாவுக்கு சாங்கியம் செய்திட கூட
நெருங்க விடப் போவதில்லை.

“ஹம்ம்ம்.....அம்மாவும்,மாமாவும் கடைசி காலத்துல தாத்தனுக்கு பொயில
தேச்சித் தரக்கூட கிழவிய சேர்த்துக்கல்ல. இளைய அம்மாச்சினா, என்ன
முத்த அம்மாச்சினா என்ன எல்லாம் அம்மாச்சி தானே. தாத்தன் விதி
ஒன்னுக்கு ரெண்டு பொண்டாட்டி கட்டியும் என்னத்துக்காச்சு. செத்தது கூட
தெரியாம இருந்தாரு ஒரு நாள் புராவும்.அம்மா சிநேகிதக்காரியின் மவ
கலியாணத்துக்கு போய் வரவும் தானே தெரிஞ்சது” என முணு முணுத்தே
வீட்டை நோக்கி ஊர்ந்தேன்.

வீட்டினுள் புகுந்த சமயம் கதிரவன் சற்றேனும் தீ பூசியிருந்தான். அம்மா
மட்டும் முழித்திருந்தாள். இது தான் அதன் வழக்கமாச்சே. அதிகாலை
எந்திருப்பது சுவாசம் போல் ஆகியிருந்தது அம்மாவிற்கு மட்டும். கை
ரோமங்களெல்லாம் அதிகாலையின் வெளிச்சங்கள் மிளிர்ந்த சமயம் அம்மா
காபி குடுத்தாள்.

உறிஞ்சிட்டு எழும்பினேன்.

அம்மா கைலியை கையில் திணித்தாள்.

“இந்தா பேன்ட்டோடேயா பேழப்போற.கைலி மாட்டிட்டு போ”

ஊருக்கு வந்துவிட்டால் கைலியும்,ஆற்றங்கரையுமாகத் தான் தினசரி
விடியல்.சில விடியல்கள் கள்ளத்தனமாக ரேவா வீடு தான்.இன்றும் சில
விடியலில் ஒன்றான ஒன்று தான்.

இன்னும் அவள் கோலம் அப்படியே பதிந்திருந்தது.

எவ்வித எழில் பூச்சில்லாது கரையான் ஊரும் தரை மட்டுமே தான் இருந்தது.

G Ganesha

JEWEL HOUSE

கடந்த இரு தசாப்த காலமாக வவுனியாவில் மக்களின்
நன்மதிப்பையும் நம்பிக்கையும் பெற்ற ஒரே நகை மாளிகை

குறையாத செல்வத்தை வளமாக அள்ளித்தரும் அதிசயத்திருநாளாம்
அட்சய திருதியை இம் முறை **ஏப்ரல் மாதம் 18ம் திகதி**

கணேசா நகையகத்தில் பெறுமதி மிக்க யரிசுகளுடன்

அட்சய திருதியை கொண்டாடுங்கள்

இல.123, பஸார் வீதி, வவுனியா.

076 9020191 / 024 2222464

MY PHOTO FRAME CENTER

Frame Works

Window Classes

Boards Statues

Frame and Class Accessories

அழகான வடிவமைப்பில்
அனைவரையும் கவருகின்ற
கைவண்ணம்.

Managing Director - Senthil

📍 No.154, Kandy Road, Vavuniya.

☎ 077 0363406 | 024 2228488

Nima Engineering

இல்லங்களில்

இன்பத்தை பரிமாற
எங்களுடன் இணையுங்கள்

Hotline : 077 9491981

#230 1/2, Station Road,
Kurumankadu, Vavuniya.
Tel : 024 3123691

JEYAM MOTORS

Bajaj Original Spares Parts

No-61b, Soosaipillaiyar Kulam Road, Vavuniya. T.P - 077 5692517, 077 9636122, 024 5617001

Friends Tailors

பிரண்ட்ஸ் ரெய்லர்ஸ்

ஸ்டைலா ஒரு சாதனை

ஸ்டைலாக திகழ
Friend Tailors யை
நாடுங்கள்

2nd Mile Post Mannar Road, Vavuniya.

T.P: 0778135319

சூரியனிருந்தாலும் எழில் சேர்க்க கதிர்களை கோலத்தின் மீது கக்கியிருந்ததில் கோலம் மினுமினுத்திருந்தது. மினுமினுத்த கோலம் கடந்து திண்ணை படியேறினேன். ரேவாவே தான் முழுதுமாக மனதில். எங்கிருந்தோ விழுந்த கதிர்களை ஏந்திய ரேவா கோலம் போல நானும் இனம்புரியாத மிளிர்தலுக்கு ஆளாகியிருந்தேன்.

அவளது சீலையும் அதே மிளிர்வில் முழங்கால் வரை வானத்தில் மேகம் சுருளாக படிந்ததை போன்று சுருண்டு படிந்திருந்தது. சந்துகுட்டியின் குஞ்சுமணிக்கு சோப்பு நுரையை பூட்டியிருந்தான். சோப்பு நுரையில் குஞ்சுமணி களவு போனதைப் போல் சந்துக்குட்டி குனிந்து பார்த்து நெழிந்துக் கொண்டிருந்தான். இருப்பினும் ரேவாவின் விரல்கள் அவனுக்கு குஞ்சுமணிக்கான இருப்பை பகிர்ந்துக் கொண்டேயிருந்தது.

இதைப் போல் தான் என்னையும் குளிப்பாட்டியிருக்காள். நான் மிகுந்த நெளிவோடு உடலை வளைப்பேன் அவளின் விரல் என் ஆண்குறி திண்டையிலெல்லாம். தண்ணீர் அள்ளி அள்ளி ஊற்றுவாள் குஞ்சுமணியை சூழ்ந்த நுரைகள் வழிந்ததும் காற்று மோதி குளிர்விக்கையில் நான் சினுங்குவதைப் போல் தான் சந்துவும் நுரை வழிய சினுங்கினான்.

நினைவலைகளில் குளிர்ந்திருந்ததை "கிட்டி எப்ப வந்த...அம்மா சொன்னா,நில்லு சந்து முஞ்சிக்கு சோப்பு போட்டுட்டு வரேன்"என்றவாறு கலைத்தாள்.

ம்ம்" ரேவாவின் முன் எதையேனும் உதிர்க்க நினைத்தாலும் என் நாவுகள் அதற்கு திராணியற்று முனகலை மட்டுமே பிறப்பித்தன.

முகம் ,பாதம், கைகள் வெய்யிலை தினசரி தீண்டியதால் சதைகளெங்கும் இளம்பழுப்பு நிறத்தில் இருக்கும் ரேவாவிற்கு வெளிச்சக் கூறுகள் தீண்டாத பாதங்களுக்கும், கால் முட்டுகளுக்கும் இடையிட்ட கால் பகுதியில் சூரியக் கதிர் விழுந்ததில் இளஞ்சந்தன நிறமாக மிளிர்ந்தது என்னுள். ஒருவாறாக சோப்புக் கட்டியும்,சந்துவின் உடலும் ரேவாவின் ரேகைகளிலிருந்து விடுபட்டிருந்தன.

சந்துகுட்டியும் அவன் குறியும் முதற்கணம் என்னைப் பார்த்து வெட்கமுற்றன.
இவ்வெட்கத்தை தான் புதிதாக உணருகிறேன்.”

காபியுடன் மனத்து ஊர்ந்து வந்தாள் ரேவா.
இரண்டாவது கோப்பை காபி. அம்மாவின் முதற் கோப்பையின் காபி
முழுதுமான கசத்தலிற்கு ரேவாவின் இரண்டாம் கோப்பை இனிப்பு இட்டு
நிவர்த்தி செய்தது.

சந்துக்குட்டி கிளம்பியிருந்தான் ஏதோ அதிகாலை ஹிந்தி வகுப்பாம்.
ரேவாவிற்கும் எனக்குமான நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகான ஒரு பொழுது.
இப்படியான உரையாடல் அவசியமென நினைக்கிறேன் எனக்கு.

“நெடு நெடுன்னு வளந்திட்ட.”

சிரித்து மட்டும் வைத்தேன்

“பொண்ணு பாத்திடுவோமா?” என்றாள்

எனக்கு சிரிக்கத் தோன்ற வில்லை.தலையை திருப்பிக் கொண்டேன்.

“எங்க சனத்துல கட்டுவியா.என் சொந்தத்துல குமிஞ்சிருக்காளுங்க
அத்தனை சிறுக்கிங்க”

“.....”

“ஹம்ம்ம்...எங்க நீ இங்கன வரதுக்கே அக்கா சத்தம் போடுது,
சாங்கியத்துக்கு கூட நுழையவிடாது போல....

ஹம்ம்ம்....ஒரு வயசுல நானும் இப்படிலாம் உனக்கு குளிப்பாட்டி , சோறாட்டி
இருக்கேன்.அப்ப ஒன்னுமன்னா இருந்தோம்.
அக்காக்கு சொல்லிட்டு வந்தியா”

ஆத்தங்கரைக்கு போவதாக அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டு வந்ததை நான்
சொல்லாமல் “இல்லை” என மட்டும் சொல்லி வைத்தேன்.

“ஹம்ம்ம் சரி.அதெல்லாம் அக்கா உனக்கு நல்ல லட்சணமான
பொண்ணத்தான் பார்க்கும் கலியாணத்த பார்க்க தான் விடுமோ இல்லியோ”

“இப்போதைக்கு கல்யாணமெல்லாம் இல்ல. 24 தானே ஆவது.” “இப்பலாம் புள்ளைங்க அப்படித் தான் பண்ணிக்குதுங்க. என்னை பதனைஞ்சுல கட்டிவெச்ச நினைப்புலயே இருக்கேன். என்ன சொல்லி என்ன? உன் அம்மாச்சி ரெண்டாந்தாரம் அதான் ஓட்டி உடறாப்ல ஓட்டி உட்டுட்டா என்னை. அந்த கல்யாணத்துக்கே லட்சுமி அம்மாச்சி அவ்ளோ பிரச்சனை பண்ணிடுச்சு. இப்ப இப்படி.....”

மேலும் தொடராத சிறிது நேரம் சுவரில் இருந்த புகைப்படத்தை வெறித்துக் கொண்டு விட்டு சொன்னாள். “ராணியாட்டம்ல நடத்தினான்”

சற்று சலசலத்த தொனியில் வார்த்தைகளை என்னிடம் வழுவ விட்டிருந்தாள்.

“ரேவாவிற்கு அசோக்குடன் கல்யாணம் ஆகி போன பொழுது அழுது அடம் பிடித்தேனாம், ரேவா அடிக்கடி சொல்வாள். அசோக் கார்ல ரேவாவ கூட்டிப்போனதும் கல் எறிந்தது மட்டும் நினைவின் ஒரு பக்கம் சுடர் விட்டிருந்தது.

நான் அஞ்சாவது படிக்கும் பொழுது கல்யாணம் நடந்தது.. அசோக் ஏதோ மலேசியாவுல வேலை பார்த்ததாக நினைவு.

அவன் அங்க போன பிறகு பெரும்பாலும் இங்க வந்துவிடுவான் ரேவா.

ரொம்ப வருசமா குழந்தையே இல்லாம இருந்ததால் அம்மா வைத்தியத்துக்கெல்லாம் கூட்டிப் போனாங்க. அப்பறம் பிறந்தான் சந்துகுட்டி. என்ன பீடை பிடித்து ஆட்டினதோ பிறந்த பையன் தவழ்ந்துக்குள்ள அப்பன் தவறிப் போய்விட்டான்.” எல்லாம் ஒருகணம் திடீரென நினைவுச்சாலையில் வாகனமென ஊர்ந்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒப்பாரிகள் வந்த வண்ணமிருந்தது. நான் ரேவா பக்கத்திலே இருந்தேன் என் இடது தோள்களில் சாய்ந்து சுருங்கிய பார்வையை அசோக்கின் மீது வைத்திருந்தாள். அன்று முழுவதும் தோல்களிலும் மடிகளிலுமே சுணங்கி இருந்தாள். அவ்வப்பொழுது அவளையறியாது கண்கள் மூடவும் செய்தது. என்னையும் இப்படி தான் தூங்க வைத்திருப்பாளோ என்றெல்லாம் கூட நினைவுகள் எழுந்தன. தோல்களிலும் மடியினிலும் துவண்டு இருந்தவளை ஒப்பாரிகளுக்கு இழுப்பவர்களை காண்கையில் வரையறுக்காத வருத்தமும்

ஏக்கமும் ஆக்கிரமித்தது. என்னிடம் சாய்ந்திருந்தவளை பிரித்து இழுக்க இவர்கள் யார்?

சுத்தி ஒலித்துக்கொண்டிருந்த அழுகையில் ரேவாவின் சப்தம் மட்டுமே எனக்குள் பாய்ந்துக் கொண்டிருந்தது. நீர் வீழ்ச்சியென வீழ்ந்து கொண்டிருந்த நினைவுகள் முற்றினன.

ரேவா கண்ணை துடைத்துக் கொண்டு நாற்காலி அருகில் அமர்ந்திருந்ததை அப்பொழுது தான் கவனித்தேன். காபி குவளை தீர்ந்திருந்தது.

“ரேவா”

சிறிது சிரித்து வைத்தவளாக “ரேனுகாங்கிற பேர ரேவான்னு கூப்பிட்ட குளிப்பாட்டி விடறப்ப காரணமே இல்லாம. நல்லாருக்குன்னு விட்டுட்டேன் இன்னமும் அப்படியே கூப்பிடுற”

ரேவா எதுக்கும் காரணமில்ல. காரணமில்லாதது தான் பிரபஞ்சம், மனசு.

அசோக் மரணத்திற்கும் காரணம் தேடிவிட முடியாது.

நீ என்னை குளிப்பாட்டியதற்கும் காரணம் தேடிவிட முடியாது. ரேவான்னு உன்னை கூப்பிட்டதற்கும் காரணம் தேடிவிட முடியாது.

உனக்கும் ஒரு காரணமில்ல.

எனக்கும் ஒரு காரணமுமில்ல.

தாத்தா தவறிய பிறகு அம்மா ஆஸ்திக்காக வம்பு வளர்த்ததற்கும் காரணமில்ல. காரணமில்லாத உணர்வு தானே வாழ்தல் என்கிற என் நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்துகிறேனா இல்லை சமாதானம் செய்கிறேனா என்றறியாது பித்தம் கொண்டவனின் ஆழ்ந்த சிந்தனை போல இருந்தான்.

“ஹம்ம் என்ன அப்படியே இருக்க?”

சென்னைல எல்லாம் எப்படி இருக்கு? பார்த்து இரு. நீ இருக்கிற பக்கம் புயல் அதிகமில்லை”

நான் தான் புயல் பக்கம் செல்ல ஆசையாகயிருக்கிறேன் என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டு “இல்லை இல்லை” என்றேன்.

மீண்டும் ஒரு அமைதி. அந்த அமைதியை குலைக்க பூனை ஒன்று

வந்திடாதிருக்கலாம். ரேவாவின் மௌனங்களை தரிசித்து எத்துனை நாட்களாகிவிட்டன. பொதுவாக இசைக்கும், புத்தகங்களுக்கும் அவள் உதிர்க்கும் அடர்வன அமைதிகளில் அவள் முகமெல்லாம் அகத்தினை சிலாகிக்கும். நெற்றி பொட்டு சுருங்கும் விரியும், கண்கள் சுருங்குவதும் விரிவதுமுடன் கூடவே எதுவென்றுமில்லாத வெற்றிடத்தை ஏதோ ஒன்றின் இருப்பாக வெறிப்பாள். அதற்கான அர்த்தங்களை இதுவரை கையகப்படுத்த முடியவில்லை.

அவளே அதைக் கலைத்தாள். பேச ஆரம்பித்தாள் நிறைய நிறைய பேசினாளென்று நினைக்கிறேன். என் சிந்தனையெல்லாம் எங்கெங்கொ வீசும் வான் கை விட்ட காற்றென வீசிக் கொண்டிருந்தன. எனக்கு இந்த உணர்வுகளையெல்லாம் சொல்லிவிட வேண்டும் போலிருந்தன ஆனால் ஆனால் எது ஒன்றோ தடுத்துக்கொண்டிருப்பதை என்னால் உணர முடிகிறது அவளால் உணர முடிந்திடாததென்று என யூகிக்க முடிகிறது. உணர்வை பகிர்வதை விட என் உணர்வை மறித்து நிற்கும் உணர்வின் ஐயத்தையே ஏன் துலாவிக் கிடந்திட வேண்டும்?

என் முன்னிருந்த காட்சிகள் அப்படியே இருந்தன ஆனால் ரேவா அதில்லை. இப்பொழுது ரேவா என் முன் இல்லை. கோவில் மணியின் நுனியில் ஒற்றை மோதல் செய்தால் வரும் ஒலி போல பாந்தமாக பாத்திரங்களை இசைத்துக் கொண்டிருந்ததால் அவளின் இருப்பை சமையல் அறைகளில் ஊர்ஜிதப்படுத்த இயலுகிறது.

"வா வந்து சாப்பிடு" என்று தோசையுடன் வந்திருந்தாள். அவள் இன்னும் தேங்கிய கண்களோடே இருக்கின்றாள்.

"நான் இன்னும் பல் விளக்கல்"

"என்னடா நீ.. கல்யாணம் பண்ணி வைக்கிற வயசாச்சு இன்னும் பல் விளக்க மறந்திட்டு" என்கின்ற அவள் பகிடுகளுக்கு சிரித்தும் வைத்தால் அவளுக்கும் அது தொற்றிக் கொண்டது.

இதோ இது தான், இங்க தான் ரேவா உதிக்கிறாள். அவளது அடையாளமெல்லாம் சிரிப்பு தான். சிரிப்பைக் கற்பித்தவள். எல்லாரும்

சிரிப்பார்கள் ,நானும் சிரிப்பேன் ரேவாவும் சிரிக்கிறாள் ஆனால் ரேவா சிரித்து மட்டுமே இருப்பாள். இந்த சிரிப்பு தான் நான் பார்த்திடாதவொன்று. என்னை சிதையச் செய்த மந்திரம். அவள் சிரிப்பு தான் எனக்கு முதல் ஈர்ப்பென்றும் இருக்கலாம்.

பழுப்பு நிறநிலாவாகிய முகம் அவளுக்கு. பழுப்பில் சிகப்பு கலந்திட்ட எச்சில் வழுவழத்த உள் உதடு பகுதி சிரிப்பில் பிதுங்கும் பொழுது தான் தெரியும். தீண்டத் தூண்டிக்கொண்டே இருக்குமளவு மிருதுவான பால் கொலுக்கட்டை இரண்டை ஒட்டிவைத்தாற் போல் காபியின் வர்ணத்தில் இருக்கும் அவ்வுதடு. சிரிக்கையில் நீள விரிந்து சின்னதா ஒரு கண் சிமிட்டல், நாசியெலும்புலிருந்து உதட்டு ஈரக் கங்கு வரை வளைந்து போகும் பருத்த கன்னமும் அதன் குழிகளும் சொந்தம் கொண்டாடச் செய்யும்.அதனூடே பற்கள் சிறிதாக வெளிப்பட்டிருக்கும் அந்தச் சிரிப்பு என் அடைபட்ட பிரயாசையினை எட்டிப்பார்க்கச் செய்தது.

அந்த இதழ், அதன் முத்தம், அதன் உரசல், அதன் ஈரம் எத்தனையாயிரம் உன்மத்தம் எனக்குள் செய்திருக்கும்.

ரேவாவின் முத்தங்களுக்காகவே பள்ளிகூடம் முறையாக சென்றேன். மதிப்பெண்களை வாங்கினேன். ஏதேனும் ஒரு காரணம் அவசியப்படுகிறது இங்கே எல்லாவற்றுக்கும். முத்தங்களுக்கு என்ன விதிவிலக்கா?

அதே சிரிப்பு இப்பொழுது உதிர்க்கிறாள், அதையே இப்பொழுதும் உணர்கிறேன்.அந்த முத்தத்தையே இப்பொழுதும் நாடுகிறேன்.

“என்ன பையன் நீ ?

அக்கா அவ்ளோ வீராப்பா இருக்கு. நீ என்னடானா பல்லு தேய்க்க கூட தெரியாம இருக்க” ரேவாவின் குரலினால் முத்த நினைவிலிருந்து திடுக்கிட்டேன்.

“சரியாத்தானே தேய்க்கிறேன்” என்றதும் பற்பசைகள் சில தெறித்தன.

“பாரு பாரு பல் தேய்க்கறப்ப பேசி மேல எல்லாம்.....மேல ரெண்டு தேயி கீழ

ரெண்டு தேயி அவ்ளோ தான்.இதுல என்னத்த சரியா தேய்க்கிற குடு என்கிட்ட"என பிரவைஷ் பிடுங்கி அவள் தேய்த்துவிட்டாள்.

தேய்க்கையில் வழிந்த பற்பசையெல்லாம் ரேவாவின் விரலின் வழியில் வழிந்துக் கொண்டிருந்தது. பற்களின் ஈறுகளெல்லாம் முறுக்கிக் கொண்டு பற்களை உடைப்பவை போல நின்று கொண்டிருந்தன. தாடிகளையெல்லாம் அவள் விரல் தீண்டித் தீண்டி எனக்குள் ஏதோ ஒரு புதுவித சிலிர்ப்பு உச்சந்தலையின் மயிர் நுனியில் உதித்தது.

காதல்கள் எல்லையில்லா வடிவங்கள் கொண்டவை.எந்த வித எதிர்பார்ப்புமற்று கை கோர்த்து தினசரிகளை பார்த்தே கடத்துவது.உடல் கோர்த்து தினசரிகளை நித்திரையிலே கடத்துவது.இரண்டும் சேர்ந்தவொரு மிதவை நிலையாக வாழ்தலின் பரஸ்பரம்.

ஒருவாறாக சாப்பிட்டு முடித்தேன். ஒருவாறாக அவளும் மெளனிக்க தொடங்கினாள். வீட்டின் முற்றத்தில் அமர்ந்தவள் அருகில் அமர்ந்ததும் கண்களை சரி செய்தாள்.இத்தனை நாள் இவள் சரி செய்த கண்களை இந்த முற்றம் வெறித்தே பார்த்திருக்கின்றன. இத்தனை நாளாக அழுதவளின் கேவல்களை கேட்பதற்கு இங்கு யார் தான் இருக்கிறார்கள். பருத்த தனிமையில் கண்ணீர் துடைப்பு எத்தனை மோசமானது.

இன்னும் இன்னும் மௌனம் அவள் எடுத்துக்கொண்டதற்கு காரணம் இன்னும் இன்னும் அவள் அசோக்கின் நினைவுகளை நாடுவதே. இத்துனை மௌனம் புல்லாங்குழல் பாதைகளுக்கு அழகல்ல. ரேவாவின் மௌனங்கள் ஒரு புறம் அப்படியிருந்தாலும் மறுபுறம் பலதரப்பட்டவற்றை பரிமாறிக் கொண்டிருந்தன.அது நிச்சயம் ஆரோக்கியமான பரிமாறல் இல்லை என்பதை உணர்வேன்.ஆரோக்கியமற்ற கதைகளும் நினைவுகளையும் சுமந்திருந்த அவள் விழிகள் என்னை கண்டுகொள்ளாதிருக்கின்றன.

அது பிடித்தமானதாக இருக்கவில்லை.

இம்மௌனங்களின் கேள்விகளுக்கு பதில் எங்கேயுமில்லை. ஆனால் அக்கேள்விகளெல்லாம் கலைக்கப்பட வேண்டியவை என ஒரு புறம் உருமிக் கொண்டிருந்தது.

ரேவா எதையோ வெறித்திருந்தாள்.அங்கு பார்த்தால் நிலைக்கண்ணாடி

மட்டும் இருந்தது. அதில் அவளது பள்ளி நாட்களின் பழைய மங்கிய புகைப்படமும் அதன் அருகில் அவள் வைத்த அசோக்கின் புகைப்படமும் இருந்தது.

“ரேவா” என்றதும் கண்களெல்லாம் வழிந்தன, உடல் எல்லாம் நடுக்கம் கொள்ளத் துவங்கின.

என் கோவங்களுக்கும் பிடிவாதங்களுக்கும் முத்தங்களால் ஒத்தடம் வைப்பாள். அவளின் இம்மௌனங்களுக்கும், அதில் வடியும் விழி நீருக்கும் ஓர் முத்தம் தருவதற்கு பணித்தது உதட்டு ரேகைகள். அவள் சிரிப்பினை பார்த்ததாலே என் எண்ணமும், உதடும் முத்தத்திலே சங்கமம் கொண்டிருந்தது.

ரேவாவின் தலையை காதுமடலுக்கு பின்னான தலைப்பகுதியில் பற்றி நிமிர்த்தினேன். என்னை பார்க்காதவள் போல எதையோ பார்ப்பவள் போலவே இருந்தது பார்வை.

நினைவுகள் அபிவிருத்தியாகிக் கொண்டிருக்கும் மைய நெற்றியில் மையலுற்றன உதடுகள். கைகள் ரேவாவினது காது மடல் வருடி, கூந்தல் துளைத்து நீண்டு தலையை பற்றியதும் என் கண்களை நேரடியா பார்த்து வைத்தாள். பொம்மை தவற விட்ட குழந்தையின் தேடல் போலொரு பார்வை. அதன் வீரியம் என்னை சிதைக்குமுன் முத்தமிட நினைத்து இமை சாத்தி இதழ் பதித்தேன். அவளது நெற்றிப்பொட்டு கனத்திருப்பது போலொரு உணர்வு. சற்று துடித்துக் கொண்டு ஏதோ என் உதடுகளுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது போல் இருந்தது. அந்த பகிர்வினது அதிர்வுகளில் அதிர்ந்திருந்தன உதடுகள். அவளது துடிப்புகளின் சொல்லாடலைக் கேட்க வேண்டும் போலிருந்தது. அதனுடாகவே விசம்பல் நிலையில் இருந்தவள் அழுகையாகினாள்.

எத்துனை நேரம் இந்த பகிர்வுகளை கேட்டுவிட்டிருக்கிறேன்?

முத்தங்களுக்கான சாரம் என்ன?

அவை காமமா? அவை நேசமா? இல்லை பெரும் தசைப்பகிர்வா?

எந்த விதமான கேள்விகள் எழுந்தாலும் இப்பொழுதின் முத்தங்கள் வரையறுக்கவியலாதது?

இன்னும் இன்னும் ஊடுருவினேன் நெற்றியில். நெற்றிக்குள் உதடுகளை

செலுத்துவது போன்றதொரு அழுத்தம்.

சன்னமாக வடிந்த அழுகையில் மெல்லியதான விசம்பல் சப்தம் சலசலத்த அருவி போல் வழிந்தோடின மீண்டும்.

உடல் மட்டும் சற்று குலுங்கியபடி இருந்தது. வலுக்கட்டாயமாக தான் உதட்டினை பிய்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது ரேவாவிடமிருந்து.

இத்துனை கோடி நரம்புகளில் தவழாத நினைவு இப்பொழுது தவழ்கிறது. இந்த தவழ்தல் நரம்புக்கயிற்றினை முறுக்கிக் கொண்டு இம்சிப்பது போல ஒரு பிரம்மை. தலை நிமிர்ந்த ரேவாவின் பார்வை நரம்புகளிலும் நினைவுகள் இம் சித்திருந்தன. இந்த முத்தங்களில் அவள் உணர்ந்தது பெருங்கருணையாகவோ பெரும் ஆறுதலாகவோ இருக்காது.

அது இலையின் பச்சயம் போன்ற அடர்த்தியான பிணைப்பு மட்டுமே

யார் தொடங்குவது?

எந்த வார்த்தையினை தொடங்குவது?

நுனி நாவிலிருந்தா அடி நாவில் இருந்தா?

அடி நாவின் சொற்கள் நுனி நாவிற்கு எப்படி கொண்டுவருவது?

ராட்சச இம்சிப்பு ஒன்று பிறந்தது. நாவுகள் தங்கள் மீது வெட்கங்கொண்டு கழல பிரயத்தனம் செய்திருந்தன.கோடி நரம்புகளில் சிலவற்றை அறுத்து விட்டிருந்தது ராட்சத நினைவுகள்.ஒரு வழியாக நாவுகள் சுழற்சிக்கு விளைந்தன.வார்த்தைகளை பிடித்தன.

"ரே....வா...." என்றதும் என் மடியில் கவிழ்ந்து விம்மி விம்மி கரைந்தாள்.முதுகின் மூட்டுகள் விம்மி புடைக்க புடைக்க அழுதாள்..ரேவாவின் மீது இருப்பது என்ன?

ஏதோ ஒரு வகையில் அம்மாவின் தங்கை இவள். ஆனால் பல வகைகளில் எல்லாமுமானவள்.

அம்மாவைக் காட்டிலும் இவள் மீது ப்ரியம்,

இவள் முத்தத்தின் தன்மை இன்றும் ஏன் ஏக்கமாகவே இருக்கின்றது.

சந்துவை குளிப்பாட்டிடும் பொழுது ஏன் என்னை குளிப்பாட்டியதும், குஞ்சுமணி தீண்டியதும் நினைவாக வேண்டும்.

ரேவாவை ஆற்றுப்படுத்த சிரமமாக இருக்கவும் நான் சூழ்ந்து போர்த்தினேன். ரேவாவின் விம்மலதிர்வுகள் என்னுள்ளும் பாய்ந்தன. இன்னும் இன்னும் அதிகரித்தது விம்மல். என் பதட்டமும் நீட்சிபெற்றே இருந்தது. ரேவாவிடமிருந்து சிரமத்துடன் விடுவித்துக் கொண்டு தம்ளர் தண்ணீரை குடிப்பாட்டினேன். குடித்தவளிடம் விம்மல் குறைந்ததே தவிர நடுக்கம் அதே நிலையில் தான் இருந்தது. இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டேன். நடுக்கத்தின் அதிர்வுகளை உள்வாங்க ஆரம்பித்திருந்தேன். ரேவா என்னை மிருதுவான வேகத்துடன் நெருங்கினாள். அந்த நடுக்கமே அவளை நெருங்கச் செய்தது.

அவள் புருவம் ஏகத்திற்கு முடித்திருந்தன. அந்த உதடுகள் வலிப்பு கொண்டவைகளாக துடிதுடித்தன. சப்தங்கள் அதிகரித்தன. அந்த உதடுகளை நிறுத்த தோன்றியதும் விரல்களை வைத்து அழுத்தினேன். ஈரம் ரேகையெல்லாம் நிறைந்தது. அத்தனை குளிர்ச்சியாக இருந்ததும் எனக்குள் ஒரு வித பாதிப்பு பாய்ந்தது. மேலும் அதிகம் கொண்டது நடுக்கம்.

அந்த உதட்டின் ஈரம், அதன் குளிர்ச்சி விபரீத நிலைக்கு தள்ளியதை நான் உணர்ந்தேன். என் மூச்சுக்காற்றின் உஷ்ணம் அவளை இன்னும் நெருங்கிக் கொண்டேயிருந்ததில் உணர்ந்தாள் அந்த விபரீதத்தை.

நடுக்கங்களில் திமிரிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் உஷ்ண மூச்சு மீசையெல்லாம் படர்ந்தது. மூக்குகள் இரண்டும் அழுந்த அழுந்த முகங்கள் இரண்டும் சங்கமம் கொண்டன முத்தமெனும் புள்ளியில்.

ஆம் இது ஆகப் பெரும் விபரீதம் என்பதை இருவரின் உதடுகளுக்குள்ளும் சிக்கிய சூர்ய தணல் உணர்த்தியது. அவள் இன்னும் துடித்திருந்தாள். இந்த புதிய உதடுகளை உணர்ந்திக்கொள்ள அவளுக்கு இன்னும் நேரம் பிடித்தது. மெதுவாக விம்மல் சீர்கொள்ள, உஷ்ணம் சீர்கொள்ள, நடுக்கம் சீர்கொள்ள, முத்தம் அதி சீராகியது.

உதடுகளுக்கு நடுவே தழல் வெப்பம் அபிவிருத்தியாகியே இருந்தது. ரேவாவின் கண்கள் பார்க்க கிடைக்கவில்லை. மெதுவாக பிரிந்ததும் அவள் உதடுகளில் பளபளப்பு குடியேறியது. என் மீதெல்லாம் வேறொரு வாசம், வேறொரு சுவை குடியேற அது நீடிக்கவும் செய்தது. ரேவாவை பார்த்தேன். இன்னும் அவள் கண்ணைத் திறந்திருக்கவில்லை. அவள் உதட்டில் எச்சில் அப்பட்டமாக தெரிந்தது. கண்களைத் திறந்தாள்

“ஐயோ ஐயோ” வென அடித்துக் கொண்டே எழுந்தவள் பொறுமை தாளாமல் ஓடி கதவடைத்துக் கொண்டாள்.

ஐயோ ஐயோ மட்டுமே ஒலித்தன. நான் வார்த்தைகளெடுக்கும் பொழுதெல்லாம் கேட்டது ஐயோ. அங்கு இருந்தால் அவள் இன்னும் இன்னும் அமைதியிழப்பாள் என நகர்ந்தேன் வாசப்படி போகும் வரையிலும் “ஐயோ” கேட்டது.

அந்த தெரு தாண்டியும், என் வாசல் வந்தும் அந்த ஐயோ கேட்கின்றது.

அந்த ஐயோ, அதே ஐயோ, இன்னும் இன்னும் மறக்காத ஒன்று. அப்படி ஒரு அலறலை நானும் கேட்டதில்லை, ரேவாவும் அலறியதில்லை. அசோக் மரணத்தின் போது கூட இத்தனை வீரியம் அவளிடமில்லை..

இன்றும் அந்த ஐயோ துரத்துகிறது. ரேவா வீட்டிற்கு அடிக்கடி போகிறேன். ரேவாவையும் பார்க்கிறேன். இப்பொழுது அதிகம் சிரிக்கின்றாள், அதிகம் வாழ்கின்றாள். இப்பொழுதெல்லாம் அவள் ஐயோவை சொல்லுவதில்லை. சில சமயங்களில் மட்டும் புலம்பித்தள்ளுவாள்.

ஹம்ம் ரேவா.....

தமிழரசன்

அறிவுபெற முடிவாகும் தொழில் வீரர் ஒருவர் அறிவுபெற

ஆயுதங்களுக்கு கருத்தியல் முக்கியமானதல்ல. ஆயுதங்களுக்கு என் உயிர் பற்றிய அக்கறை கிடையாது அது தட்டும் திசையில் மனிதன், நானாக மட்டுமல்ல கடவுளே ஆனாலும் சாவுமட்டுமே தீர்ப்பு. எனினும் நான் பேனாவை நம்புகிறேன்.

“ எஸ்போஸ் (சந்திரபோஸ் சுதாகர், 1975 - 2007)

இந்தக் குறிப்புக்களைவிட வேறு எப்படி எஸ்போஸ் என்ற இலக்கிய செயற்பாட்டாளனை அறிமுகம் செய்து விடமுடியும். ஒரு ஊடகவியலாளனாக, பத்திரிக்கை ஆசிரியராக, சஞ்சிகை நிறுவனராக, எழுத்தாளனாக, கவிஞனாக, போராளியாக என்று ஒரு சட்டகத்துக்குள் அடங்காத இளைஞராகவே இருந்த எஸ் போஸ் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் விமரிசனங்கள், நேர்காணல், கவிதை என இலக்கிய செயற்பாட்டின் அனைத்து பக்கங்களிலும் தன்போலினை பதித்துக்கொண்ட போதிலும் கவிதைகளோடு அதிகம் நெருக்கமானவராவே இருந்திருக்கிறார்.

90களோடு, தமிழ் இலக்கியச்சூழலில் நிலவிய “இலக்கிய பவுத்திரம்” உடைந்துபோக ஒரு மாற்றம் நிகழ்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தலித் இலக்கியங்களின் எழுச்சி, ஈழத்தில் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் இன ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரானதும், வன்முறைகளுக்கு எதிரானதுமான இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்புக்கள் என இன்னொருமுகம் கொள்கிறது. இந்த முகங்களெல்லாம், தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் எழுதத்தொடங்கிய எஸ் போஸ்,கற்றுக்கொள்வதிலும் அந்த மாற்றங்களுடாக தன்னை வளர்த்துக்கொள்வதிலும் நிலைநிறுத்திக் கொள்வதிலும் கரும் பிரயத்தனம் செய்திருக்கிறார்,

நிலவு பின் நகர்ந்து பின் நகர்ந்து

முன்னே இருள் விரிகிறது

நீ அழிந்துபோகிறாய் இன்னும்

தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்

மழை இருளின் பின்னால்

நான் உட்கார்ந்திருந்த பேருந்தின்

கடைசி இருக்கைக்கு நேரான கண்ணாடிக் கதவு

இன்னும் திறக்கப்படவே இல்லை

(நிலம் இதழ் 1999)

என்ற கவிதையின் புரிதல்கள் அவர் பயணப்பட்ட இலக்கியத்தின் நீட்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

எஸ்போஸ் என்ற படைப்பாளியை கவிதையுடாகவே, ஒரு கவிஞர் என்ற அளவில் அறிந்திருந்தேன். ஆனால் எஸ்போஸ் படைப்புகள் என்ற தொகுப்பு கிடைத்தபோது இலக்கியசமூக செயற்பாட்டு தளத்தில் அவர் நிகழ்த்திய போராட்டங்களும், வெற்றிகளும், அவருடைய ஆளுமையும் இன்னொரு பரிமாணமாகவே இருந்தது.

சிறுகதைகளை எழுதி இருக்கிறார். பத்திகள் அரசியல் கட்டுரைகள் நேர்காணல்கள் விமர்சனங்கள் என தொடர்ச்சியாக இலக்கியத்தின் பக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் இயங்கி இருக்கிறார். அலைவுகளும் அழிவுகளும் பிரிவுகளும் கண்முன்னே நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தகாலத்தை, அதிகாரமும், அதிகார வன்முறையும் எல்லாத்தரப்பாலும் நிகழ்த்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்தை, அந்தக் காலத்தில் தம் வாழ்வியலை இவற்றுக்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்து மேற்கொள்ளவேண்டிய கட்டாயத்திற்குற்படுத்தப்பட்ட சராசரி மக்களின் காலங்களை தன் பிரதிகளுடாக வெளிக்கொண்டுவந்திருக்கிறார்.

ஒரு நிகழ்வுணர்வை அனிச்சையாக மீட்டெடுக்கும் கவிதைகளை எழுதியிருக்கின்ற எஸ்போஸ் பயன்படுத்தியிருக்கும் சொற்களின் செறிவும் தருணமும் உருவாக்குகின்ற விளைவுகளை, அதிர்வுகளை சிறப்பாக அடையாளமிட முடியும். படைப்பு மனோநிலைக்கும் வாழ்வின் சடங்குகளுக்கும் இடையில் அலைவுகின்ற ஒரு பதகளிப்பு அவரது பிரதிகளில்திறைந்துகிடக்கிறது.

வேதனைகளால் கரைகின்றன நிமிடங்கள்

தமிழனின் ஆதிக்குடி பற்றியும்

இந்த மண்ணுக்கு

அவனே சொந்தக்காரனென்றும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில்

சலித்துப்போயிற்று என் பேனா

நான் தமிழன் எனக்கொரு

அடையாளம் வேண்டும்

அதற்குக் கவிதை போதாது

துப்பாக்கி கத்தி கோடரி

ஏதாவது ஒன்று அல்லது மூன்றும் உடனே வேண்டும்.

என்று 1997 களில் எழுதிய எஸ்போஸ் 2000 களில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்.

மனிதர்கள் மனிதர்களை அழித்தார்கள்

மனிதர்கள் காடுகளையும் மிருகங்களையும் அழித்தார்கள்

எங்கும் பாழ்வெளிகள் மிஞ்சின

நான் சில எஜமான்களைப் பெற்றேன்

புதிய நகரங்கள்

புதிய வீதிகள்

புதிய தோட்டங்கள்

புதிய சுடுகாடுகள் எங்கும் எங்கும்

அநேகமான வீதிகள் எங்குமே

வெறிபிடித்த கண்கள் அலைந்தன

எஞ்சியிருந்த எனது இருதயம்

என்னிலிருந்து

இரத்தமும் தசையுமாக பிடிங்கி எறியப்பட்டது

ஒன்பதாம் சொர்க்கத்தை நோக்கி

ஒரு கவிஞன் எதையெல்லாம் கடந்து தன் கவிதைக்கு வரமுடியுமோ அவற்றையெல்லாம் கடந்துவந்துகொண்டிருந்த ஒரு நாளில் எஸ்போஸ் என்ற கவிஞன் இல்லாமல் செய்யப்படுகிறான்.

அன்பு, ஏக்கம், தன்னிரக்கம் சுயபச்சாபம் என விரவிவரும் கவிதைகளை இலகுவில் கடந்துவிட முடிவதில்லை. தமிழ்ச்சூழல் பாரம்பரியமாகவே அப்படியாக வளர்ந்துவிட்டது. அப்படியான வெளிப்படுத்தல்கள் கொண்ட கவிதைகளும் உண்டு. ஆனால் அவை வேறு ஒரு வடிவங்கொண்டுள்ளன. தமிழ் சூழலிற்கு புதிதான ஒரு சொல்லல் முறையாக அவற்றை மாற்ற முயற்சித்திருக்கிறார். சிறுகதைகளும், நாட்குறிப்பு வடிவிலான குறிப்புகள் என்ற பத்தியும் சில கவிதைப்பிரதிகள் மீதான விமர்சனங்களும் அவர் கொண்டிருந்த இலக்கியப்போக்கினை வெளிப்படுத்துகின்றன. கவிதைகளின் வீச்சுக்கும், வெளிப்பாட்டுமுறைக்கும் ஏற்ப சிறுகதை பத்தி எழுத்துக்கள் இல்லாவிடினும், அவற்றை வெறுமனே கடந்துவிடவும் முடியாது. ஒரு காலநீட்சி கிடைத்திருக்குமாயின் அவர் முக்கியமான சிறந்த விமர்சகராக இருந்திருப்பார். தன் சமகாலத்தில் இயங்கிய படைப்பாளிகள் மீது

பெரு

யின்
தடயங்களில்
சில.....

TVS

இலங்கையில் அதிக நம்பிக்கையை வென்ற **TVS**
நிறுவனம் வாடிக்கையாளர்களின் நலன்கருதி

பழைய ஸ்டாட்டர் சைக்கிள்களுக்கு புதிய ஸ்டாட்டர் சைக்கிள்

வேறொங்கும் தரமுடியாத மிக மிக குறைந்த முற்பணமும் அதிகமான
எக்ஸ்சேஞ் விலையும் நாங்கள் மட்டுமே வழங்குகின்றோம்.

**நீங்கள் பயன்படுத்தும் அனைத்துவகையான
பழைய இருசக்கர வாகனங்களை புதியதாய்
மாற்றிடும் ஒர் அரிய வாய்ப்பு**

Vizta Marketing

இல27, 2ம் குறுக்குத்தெரு, வவுனியா.

077 452777 / 077 4246388

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Vizta M

மன்னார் வீதி, வே

077

W.N.P

INTERNATIONAL COURIER SERVICE

குறைந்த விலையில் பொதிகள் சேவை

UK | SWISS | **DHL** aramex
EXPRESS delivery unlimited

கிலோ ஒன்றிற்கு

Rs.450/-

கனடா

Rs.550/-

(நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது)

பிரான்ஸ், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளுக்கு மிக குறைந்த விலையில் தரமான சேவை

விக்னேஸ்வரா பொதிகள் சேவை

34B, கந்தசாமி கோவில் வீதி,
வவுனியா. 024 4925453

214A, புகையிரத நிலைய வீதி,
வவுனியா. 024 493012

190ம் கட்டை, கண்டி வீதி, நுணாவில் மேற்கு,
சாவகச்சேரி. 077 5843769 / 021 4921961

விக்னேஸ்வரா நகைப் பூங்கா

அட்டிய
திருந்தியை
18.04.2018

அசல் அதிர்ஷ்ட கற்களை
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

- 1 - AIJQY
- 2 - BKR
- 3 - CGLS
- 4 - DTM
- 5 - EHNX
- 6 - UVW
- 7 - OZ
- 8 - FP

சிவப்பு

முத்து

புஸ்பம்

கோமேதகம்

வைரம்

மரகதம்

வைஞரியம்

நீலம்

பவளம்

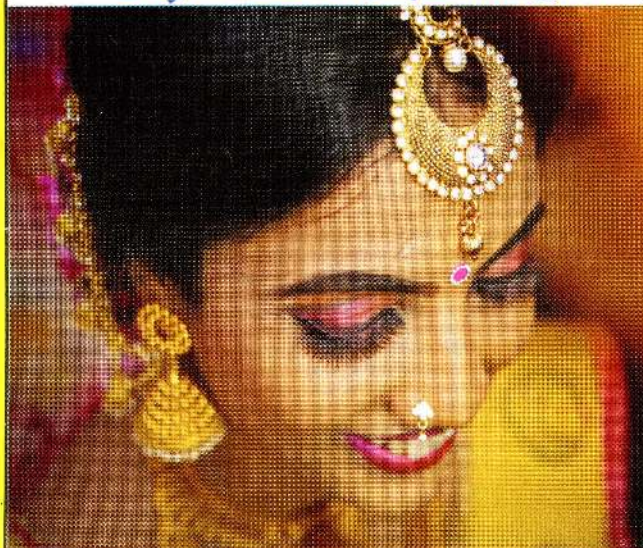
📍 இல.10B, கந்தசாமி கோவில் வீதி,
வவுனியா.

☎ 024 4925153

நிகழ்வுகளைத் தாண்டிய
அழகிய உணர்வுகளோடு....

மகிழ்ச்சியும், தேவதாஸ்க்கும்...

பொன் வீடியோ
ஸ்ரீமதியோ, முஜிட்டுல் கலர் லாப்
கிஸர், 1ம் குறுக்குத்தெரு, வவுனியா

Find us on facebook
PonVideo StudioVavuniya

www.ponvideo.lk • facebook.com/PONvideo

0777238837, 0774502727

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

வவுனியாவில் 09 வருடகாலமாக தனித்துவமான சேவையினை
வழங்கிவரும்

Travel House

AIR LINE TICKETING AGENT

மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில்

01 | சகல நாடுகளுக்குமான விமான
பயண சீட்டுக்கள்

02 | வீசா ஒழுங்குகள்
(இந்தியா, மலேசியா, டோய்)

03 | பிரயாண காப்புறுதி

04 | குழம்பிரயாணங்கள்

05 | விமான நிலைய
போக்குவரத்து வசதிகள்

அவசர பிரயாண ஒழுங்குகளுக்கு

077-3301701

இல.85, புகையிரதநிலைய வீதி, வவுனியா. 024-2223818, 024-7200111

இல.95, கண்டி வீதி, வவுனியா. (C.T.B பஸ்நிலையம் எதிரில்) 024-2226888

LANKA SAT SYSTEMS

Over 20 Years Experience in Satellite Field

(Dish Tv Lanka Deales in Vavuniya & Madawachchi)

SUN
DIRECT

dishtv

airtel
digital TV

VIDEOCON (d2h)
DIRECT HAI CORRECT HAI

true
visions

TATA (sky)

BIGTV
DTH SERVICE

**Satellite Receivers Sales
Installation, Service & Recharge**

**Satellite Systems Installation and
DTH SYSTEMS All Types of Satellite
Dish Antennas, TV Antennas and
Accessories, Cable TV
Accessories & Recharge
for All DTH Items.**

**மின்சார உபகரணங்கள் உடனுக்குடன்
பழுதுபார்த்து தரப்படும்.**

#64, 1st Floor, Bus Stand Complex, Vavuniya.

Tel : 024 2227499 | Mob: 077 3201764 | 072 3623593

Email : newlankasat@gmail.com | Web : www.lankasatsystems.com

**புதிய TVS மோட்டார் சைக்கிள்
ஒன்றை சொந்தமாக்க வேணுமா?
இதோ உங்களது கனவை நனவாக்க**

**அனைத்து மோட்டார்
சைக்கிள் லீசிங்
வசதியுடன் எம்மிடமிருந்து
இவையெல்லாம் இலவசம்**

SS சான்றிதழுடணான ஹெல்ம்ட் ஒன்று	ஐகட் ஒன்று
முதல் வருட காப்புறுதி	மோட்டார் சைக்கிள் பதிவு

Marketing
வப்பங்குளம், வவுனியா.
7 9121394

DARU MOTORS
PWD வீதி, முல்லைத்தீவு.
077 6677420 / 077 0068873

வெளி

யின்
தடயங்களில்
சில.....

அஞ்சும்
பெஞ்சும்

வெறு வெறுவெறு தாவினாழை
கொண்டிடவும் கருத்தடைல் பிடிபுறம்

வெளி

தடயங்கள்

இன்றையில, அந்த யுத்த நிலத்தில் நிகழ்ந்த, நிகழ்த்தப்பட்ட இலக்கிய, கலைவடிவங்களை மீள நோக்கவேண்டிய தேவை எம் முன்னே இருக்கிறது. வெறுமனே அதிகாரங்களுக்கும், பதவிகளுக்காவும் யுத்தகாலத்தில் இலக்கிய கலை படைப்புக்கள் நிகழ்ந்திருக்கவில்லை மாறாக, எஸ்போஸ் போன்ற படைப்பாளர்கள் நிகழ்த்தப்பட்ட எல்லா அதிகாரங்களை எதிர்த்தும் இயங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதனையும், அதே யுத்தகாலத்தில், யுத்தமில்லாத நிலமொன்றில் இருந்துகொண்டு போரிலக்கியம் செய்தவர்களின் இலக்கிய பவுத்திரங்களையும் கண்டுகொள்ள இதுபோன்ற தொகுப்புகள் அவசியமானவை.

எஸ் போஸ் தனது படைப்புக்களை ஒருமுறையாவது தொகுப்பாக்கம் செய்திருக்கவில்லை. அதற்கான வாய்ப்புகள் வந்த போது கூட தவிர்த்திருக்கிறார். எம் முன்னே ஒரு வரலாறு இருக்கிறது முனியப்பதாசன், சிவரமணி போன்றவர்கள் தம் பிரதிகளை எரித்து அழித்திருந்தனர். அது ஒரு படைப்பு மனதின் உன்மத்த நிலையது எனலாம். பிரதிகளை தொகுப்பாக்கம் செய்யாதிருப்பதும் கூட அவ்வாறானதொரு நிலையாகவே உணரமுடியும். இப்படியான இயல்பினைக் கொண்டவராகவே எஸ்போஸ் எல்லோராலும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்.

ஈழ இலக்கியத்தளத்தில் எழுத்துமுறையிலும், செயற்பாட்டியக்கம் சார்ந்த நிலையிலும் முக்கியமான இடம் எஸ்போஸுக்கு இருக்கிறது. அனைத்து அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான குரலைப் பதிவு செய்தவன் என்ற ரீதியில் அந்த முக்கியத்துவம் இன்னமும் அதிகமானது. கால நீட்சியில் அழிந்துவிடாமல் அந்தக் குரலை தொகுப்பாக்கம் செய்யும் முயற்சியில் 2008 ஆண்டு தொடக்கம் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருந்த எஸ்போஸின் நண்பர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். படைப்புக்களை திரட்டுவதும் தொகுப்பதும் அதனை பதிப்பு செய்வதும் இலகுவான ஒன்றல்ல. எஸ்போஸின் நண்பர்களின் உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் விடாமுயற்சியும் தான் இதனை சாத்தியமாக்கி இருக்கிறது. இத்தோடு நின்றுவிடாமல் தொகுப்பு குறித்த உரையாடல்களையும், எஸ்போஸ் படைப்புக்கள் குறித்த ஆய்வுகளையும் செய்யவேண்டிய பொறுப்பும் எம் முன்னேதான் இருக்கிறது.

பேனாவை நம்பிய ஒரு இலக்கிய சமூக செயற்பாட்டாளனை ஆயுதத்தால் எதிர்கொண்டவர்களைக் கொண்ட சமூகமாக நாம் இருப்பதில் வெட்கித்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். கூடவே எந்தவொரு புள்ளியிலும் யாரால் அவன் இல்லாமல் செய்யப்பட்டான் என்பதை மறைத்துக் கொண்டே இருப்பதற்கும். அந்த அதிகாரத்திற்கு பணிந்து போவதற்கும்.

-நெற்கொழுதாசன்-

கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையும், கரிசனமும் அவர்களுக்கான ஒரு தளமாகவேனும் தன் இலக்கிய சஞ்சிகை இருந்திட வேண்டும் என்ற அவாவும், கூடவே போர்க்கால அலைவுகளினால் ஏற்படுகின்ற இயலாமையும் சலிப்பும் அவருடைய குறிப்புக்களில் மிகுந்திருந்ததையும் காணலாம். கவிதைகளுடாக எஸ்போஸ்னை நாம் அடையாளப்படுத்துவதென்றால், அதே காலப்பகுதியில் வ.ஐ. ஜெயபாலன், சோலைக்கிளி, சுகன், நிலாந்தன், பாலகணேசன் போன்ற கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் அதன் தனித்துவ அடையாளங்களையும் இணைத்து குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

எஸ்போஸ் குறித்த நண்பர்களின் பதிவுகள் அவரது மரணம் நிகழ்ந்த காலங்களிலும் அதற்கு நெருங்கிய காலங்களிலும் அவர் குறித்து எழுதப்பட்டவையாகவே இருக்கின்றன ஒரு சில தவிர்த்து. அவைகள் அன்றைய மன வெளிப்படுத்தல்களையே கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளோடு சேர்த்து சமகாலத்திலிருந்தும் எஸ்போஸ் மீதான பார்வையினை நண்பர்கள் பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். யுத்தம் முடிவுற்ற இந்தக் காலத்தில், யுத்தம் பற்றியும், யுத்தமறுப்புக் காலம் பற்றியும், யுத்தமறுப்பாளர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட படுகொலைகள் பற்றியும் அவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவை என்று அடையாளமிட்டிருக்கமுடியும்.

எஸ்போஸ் படைப்புக்கள் என்ற இந்த தொகுப்பு குறித்த ஒரு உரையாடலுக்கான வெளியினை நாம் உருவாக்கவேண்டும். எம் சூழலில், புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கிய தளத்திலும், புலத்திலும் குறிப்பிடத்தக்களவு தொகுப்பாக்கங்கள் நடந்துள்ளது. ஒரு நீண்டசெயற்பாட்டியக்கம் ஊடாக அந்த கால இலக்கியப் போக்குகளை வெளிக்கொண்டுவரும் பலதொகுப்புக்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் அவை இலக்கியத் தளத்தில் எப்படியானதாக்கங்களை ஏற்படுத்தினவென்று பார்த்தால், அல்லது குறைந்த பட்சம் அந்த தொகுப்புகளுக்குறித்த உரையாடல்களைப் பார்த்தால் அவை குறித்து எதுவுமே நிகழ்ந்திருக்கவில்லை. இந்த நிலையை இந்த தொகுப்பும் பெற்றுவிடக்கூடாது.

ஒரு போர்க்கால சூழலை, அதன் உள்ளிருந்து அனுபவித்து உருவாகிய படைப்புக்கள் இவை. யுத்த நிலமொன்றின் அவலங்களை, அது சுமத்திய வன்முறை மற்றும் அதிகாரங்களை பேசுகின்ற, கேள்விக்குற்படுத்துகின்ற படைப்புக்கள் இவை. வெறுமனே “யுத்த இலக்கியங்கியங்கள், போர்க் கால அறிக்கைகள்” என்று நிராகரித்துவிடும்

கனவுச் சொல்

"சர்வ வல்லமை Vடைத்த சீவன்"

ஒரு பெண்ணின் கைவீல் சிவனை ஒப்படைத்தான் "

வினாவுக்கு ஒரு கதை Vற்றி :

முதலில் கொஞ்சம் இசை, நான் எல்லாவற்றையும் விட இசையில் மௌனமாயிருக்கிறேன். மௌனமென்பது ஆடலும் துள்ளலும் நிறைந்த மௌனமே. கடந்த நாட்களில் நான் கேட்டவற்றில் அற்புதமான சில கோர்வைகளை உனக்கு அனுப்பியிருந்தேன். ஒவ்வொரு மரமும் அசையும் இசையாய் என் மேல் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. புது வீட்டில் வெட்ட வெளியில் நித்திரை கொள்கிறேன். இங்கே இன்னமும் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கவில்லை. அற்புதமாக இருக்கின்றன இரவுகள். இந்தக் கடிதத்தை ஆகாயத்தின் கீழே, மணல் மேட்டில், லாந்தர் விளக்கின் வெளிச்சத்தில் எழுதுகிறேன், தீ, காற்றில் ஆடியபடி, நிழல்கள் சர்வ அழகுடன் படர்ந்து நிற்கிறது. நான் உனக்கு அனுப்பியவை "Nostalgic" தன்மை கொண்ட இசைக் கோர்வைகள். இங்கே நித்திரை வரும் வரை வானம் இசையாய் மலர்ந்து கொண்டிருக்கும். நிலாவெளியில் மேகங்கள் நுரைத்து மோதி நட்சத்திரங்களும் புகுந்து கொள்வது மாபெரும் கோலமாய், நடைபெற்று முடியாத இசை அரங்காய் என் மேல் பொழிந்துகொண்டிருக்கும்.

உன்னுடன் ஆடுவது. நீ ஆடுவது. நான் பார்ப்பது. பூமியே சுழன்று என் கைகளில் வந்து ஆடுவது போல் அத்தனை மிதமாய் ஒரு பூ நெகிழ்வது போல் ஒரு வயலின் கதறியழுவது போல், ஒரு காதல் வெடிப்பது போல் நீ அசைந்து கொண்டிருப்பாய். ஒவ்வொரு வயலினின் விம்மலிலும் வார்த்தைகளில் நிரப்பமுடியாத சோகம் தெறித்து நீ கரைந்து விடுவது போல் நிற்கிறாய். மோகமும் இசையும் கலப்பது எந்தளவு போதையானதென்பதை உனக்குச் சொல்கிறேன். இமைகள் மூடிய உன் வாசம் ஒரு யுகத்தாலானது போல் மாற்றுகிறது அந்தக் கணத்தை. கணமே உடலாகி, என் உடலே நீயாக ஆடுகிறோம், ஆடுகிறோம், ஆடிக் கொண்டே, அத்தனையும் சுழன்று வீழ்ந்து மறைகிறது. நான் ஒரு பெண். நான் ஒரு ஆண் எல்லாவற்றையும் கடந்த அந்தத் தருணத்தில் மகிழ்ச்சியை ஒரு நோய் போல் உணர்கிறது உடல், அத்தனை நெருக்கமாய், வேறு வழியற்று .

பெண்ணுடல் பற்றியெழும் பருவம்

காடு, மழையால் வெறித்து நின்று ஆடும் பேய்க்காடு. இரவு, அத்தனை

வெளிச்சமான இரவு, எப்படி அந்தப் பேய்மழையில் சாத்தியம் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நீ நிற்கிறாய். மோகமே உருவான ஒரு பெண் தெய்வத்தைப் போல், ஆடையற்று, நித்தியமான ஒரு சிலையைப் போல், தேகம் நிறம் மாறுகிறது. மழை ஒரு ஆசீர்வாதத்தைப் போல் உன்னைப் புனிதப்படுத்துகிறது. கண் இமைகள் சர்ப்ப நாக்குகளைப் போல் விரிந்து, அசைந்து பின் மூடியிருக்கிறது. இரைக்காகப் பதுங்கியிருக்கும் வேட்டையாடும் விலங்கொன்றின் கண்கள் எனக்கு.

நீ அசைகிறாய். காடே அசைகிறது. பூமி அசைந்து உன் பாதத்தை வாங்குகிறது. மதமதெர்த்தெழுகிறது காடு, காடே ஒரு நடனமாய், காடே ஒரு உடலாய், உயிர்கொண்டெழுந்து வெறியேறி, பூக்கள் விழுந்தளைந்து, கொட்டி, பரவி, வனமே வாசமாய் எழுந்து பித்தேறி வெருளும் யானையைப் போல் காடு அலறுகிறது. பறவைகள் விரிந்த கண்களுடன் உறைந்திருந்தன.

தீயாலானதொரு நேசம், உடல் விட்டெறிந்து பறந்து வருவது போல் உன்னிடம் நெருங்குகிறேன். பல்லாயிரம் ஈட்டிகளின் ஒரே இலக்கைப் போல் உன் உதடுகள் குவிகின்றன. பொருந்துகிறேன். நிசப்தம், இருட்டு. கரைதல், ஒடுங்குதல், உறைந்து நிமிர்ந்து பார்த்தேன். மதமதர்த்து ஆடுகிறது பூமி, மதமதர்த்து எழுகிறாய் நீ, மதமதர்த்த முலைகளில் தழுவி யிறங்குகிறேன். காமமே ஒரு மொத்த வனத்தின் கர்ப்பத்தில் எரிவது போல் நீயும் நானும் பிணைந்து கொண்டோம். பள்ளங்களில் பாயும் வெள்ளாட்டுக் குட்டிகளின் காலுதைப்பைப் போல் ஒவ்வொரு தொடுகையும் குத்தி, நிமிண்டி. பிரபஞ்சமே ஒவ்வொரு துளியாய்க் கொட்ட, அடங்கி அடங்கி எழுகிறது மூச்சு, திணறுகிறது. மழை கொட்டி மூச்சடங்கி காமமெழுந்து கடலே திரண்டு ஓடுவதை போல் பாய்கிறோம்.

பற்றி விறாண்டி, கடித்து, உண்டு, கொன்று, என் மேல் ஏறி இறங்கும் பெருவிலங்கொன்றை வேட்டையாடி உண்கிறேன். கடித்து, ரத்தம் தளும்பிய விரல்களால் உன்னை ஆரத்தழுவுகிறேன்.

கனவில் எரிந்தோம் ; கனவாய் எரிந்தோம் ; கனவே எரிந்தது.

“ மனித துயரமும் அபத்தமும் மேலெழும் போது உனது காதலை ஒரு முத்தமாய், உயிர்ப்பிக்கும் ஒரு மருந்தாய் ” உணர்கிறேன் .

முத்தகோடி முத்தங்கள்.

- கிரிஷாந் -

விவசாய தகவல்கள்

காடுகளில், மரத்திலிருந்து விழும் இலைகளுடன் பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளின் கழிவுகள் சேரும் போது அக்கழிவுகளில் இருக்கும் நுண்ணுயிர்கள், தாவர கழிவுகளை மக்கச்செய்து உரமாக மாற்றி, காட்டு வாழ் செடிகளை எப்போதும் செழிப்பாய் வைத்திருக்கும்! காடுகளில் வாழும் செடி,கொடி,மரங்கள் போலவே நம் வீட்டுத்தோட்டங்களில் வளரும் செடி,கொடிகளும் செழிப்பாய் வளர வேண்டுமெனில் அதற்கான அடிப்படையை கற்றுக்கொண்டு நாமும் அதையே செய்ய வேண்டும்!

தாவர கழிவும், விலங்கு கழிவும் ஒன்றாக இணையும் போதுதான் மக்கு ("Humus") உருவாகும். மாட்டுச்சாணம் என்பது நுண்ணிய அளவில் வெட்டப்பட்ட முன்னால் தாவரம், அதில் மாட்டின் வயிற்றில் தாவரங்களை செறிப்பதற்காக இருந்த நுண்ணுயிர்களும் சேர்ந்தே வருவதால் Compost/humus ன் அடிப்படை அங்கேயே தொடங்கி வீடுகிறது...! ஆனால் அந்த சாணத்தை அப்படியே செடிகளுக்கு போடக்கூடாது. ஏனென்றால் சாணத்தில் இருக்கும் நுண்ணுயிர்கள் அச்சாணத்தை சிதைக்கும்போது உருவாகும் வெப்பம், செடியின் வேர்களை பாதிக்கும் ஆகையால் சாணத்தை மக்கவைத்து செடிகளுக்கு எருவாக இடும்போது அச்செடியின் வேர்களை சுற்றி இருக்கும் நுண்ணுயிர்களுக்கு அது சிறந்த உணவாக அமையும்! அச்சாணத்தை நுண்ணுயிர்கள் சிதைக்கும்போது வெளிப்படும் ரசாயனங்களும் இதர பொருட்களும் செடிக்கு ஊட்டம் அளிக்கும் அத்தோடு அவை மண்ணை மிருதுவாக்குவதால் மண், புட்டு போல் பொலபொலப்பாகி தாவரங்களின் வேர்கள் செழிப்பாக வளர உதவும்! அவ்விடத்தில் முடாக்கு போட்டிருந்தால் மண்புழுக்களும் எளிதில் வளர ஆரம்பித்துவிடும் பிறகென்ன மண்புழு உரத்தை காக கொடுத்து வாங்க தேவையில்லை!

ஆக மக்கிய மாட்டு சாணம் என்பது, உலகின் தலை சிறந்த உரம் என்பதில் எந்தவித ஐயமும் இல்லை!

தமிழ் எழுத்தாளன்...

என்னால் எழுதாமல் இருக்க முடியாமல் இருப்பதால் எழுதுகிறேன்.

- நகுலன்

‘எழுதுவதால் நான் மேன்மையறுகிறேன். அதற்காக எழுதுகிறேன்.

- ஜெயகாந்தன்.

‘எழுத்து ஒரு தவம்.

- தி.ஜானகிராமன்

மனம் உய்ய வேண்டும். இதற்குத்தான் இலக்கியம் உதவும். மனசை உயர்ச்சிக்கு இலக்கியத்தை. எப்போதாவது “ஒன்புவழு”யைப் போன்ற ஒரு நாவலை எழுதவில்லை. முடிவிலின்றி நனைத்துத்தான் எழுதப் போகிறேன்.

- வண்ணநிலவன்

‘என் கதைகள் உலகோடு நான் ஆடிய பகடையாட்டம். தோற்பதும் ஜெயிப்பதும் பற்றிய கவலையின்றி திரும்பத் திரும்ப எதிர்பாராமையைச் சந்திக்கும் ஒரு தீரா விளையாட்டு. எழும்புகள் இழுத்துக்கொண்டு போகும் வெல்லக்கட்டியைப் போல உலகை எனது இருப்பிடத்திற்குள் இழுத்துக் கொண்டு வந்துவிட முயன்றதன் விளைவுதான் எனது எழுத்துக்கள்.

- எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்

‘என் நாவல் புரட்சியை உண்டாக்கிவிடும் என்று நான் எதிர்பார்க்க வில்லை. நான் என்னுடைய பாதிப்பை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். சிலரையாவது சிந்திக்கத் தூண்டியிருந்தால் அதுவே எழுதுவதின் பலன்.

- இந்திரா பார்த்தசாரதி

இந்த சமூகத்தில் எந்த ஒரு விஷயம் என்னை உபயோக கடந்து செல்ல முடியுமென்பதில்லை. உபயோகத்தின் மூலம் இடத்தில் தனித்து எதிர்வினைக்கு ஒரு எழுத்துவாழ்கை தான் எழுந்திருக்கிறது.
- சூதவன் திட்டுவான்

நான் எதை எப்படி எழுதினாலும் எழுதுவதனைத்தும் என் மூலம் வந்து நானாகத்தானே விரிகிறது.

- கிருஷ்ணன் நம்பி

எப்படி எப்படி எழுதினால் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்றுதான் விதம் விதமாக எழுதிப் பார்க்கிறேன்.

- நகுலன்

வெகுஜனத்தின் நம்பிக்கைகளைப் பிரதிபலிப்பதோ புதிய நம்பிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவர்களைத் தூண்டுவதோ என்னுடைய வேலை அல்ல. அவர்களுடைய பொதுநம்பிக்கைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விதிவிலக்கான உண்மைகளைச் சொல்லி அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய விரோதியாகவும், காலத்தின் நண்பனாகவும் இருப்பதே என் வேலையென எண்ணுகிறேன்.

- சுந்தர ராமசாமி

தான் உலகின் சிறு பெரும் சூழ்நிலைகளைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும். உலகத்தில் ஒப்பு சம்பவத்தைத் தவிர எதைக்கு வேறு வழியில்லை.

- சேனாபதி

நாம் ஒன்றுமே இல்லை என்பது தான் பெரிய உண்மை. என்னுடைய சாம்பலைக்கூடத் திரும்பிப் பார்க்காதீர்கள் என்று தான் என் குடும்பத்தாருக்கே சொல்லி இருக்கிறேன்.

- அசோகமித்திரன்

**வெளி இதழுக்கான அன்பளிப்புக்கள்
வரவேற்கப்படுகின்றன.**

முகநூல் இலக்கியம்

இன்று ஒரு புத்தகம் வெளிவருகிறதென்றால் பெரும் விளம்பரம் அவசியமாகிவிட்டது. அது முக்கியமானதுதான். ஆனால், எனக்கு அதில் அதிக ஆர்வமில்லை. அதே நேரம் அதிக நண்பர்களுமில்லை.

இலக்கியம், கவிதை குறித்த எனது சிறுபேச்சுகளே நண்பர்கள் பலரை இழக்க காரணமாகிவிட்டது. அப்படியான நண்பர்கள் தேவையுமில்லை.

களின் வழிகளில் எனது நண்பர்களை நான் தக்கவைக்க முடியாதவனாக இருக்கிறேன். இலக்கியம் குறித்த எனது புரிதல்களினூடாகவே, நட்பை கோருகிறேன். வேறு எந்தக் காரணங்களும் என்னை நேசிக்கும்படி இருக்குமானால் அவைகளை நிராகரிக்கிறேன்.

ஏனெனில், அந்தக் காரணங்கள் உங்களை விரைவில் ஏமாற்றிவிடக் கூடும். எனது புரிதலையே விமர்சனமாகவும், பிரதிமீதான வாசிப்பாகவும் முன்வைக்கிறேன். என்னைப் பார்த்து கையசைத்ததற்கும், புன்னகைத்ததற்கும், லைக்குகளை தந்துதவியதற்கும், எனது கவிதைகள் குறித்து சிலாகித்தப் பேசியதற்காகவும் இப்படி இன்னும் எதுவெல்லாம் இருக்கிறதோ அவைகளுக்காகவும்.

இலக்கியம் குறித்த எனது புரிதலை நெகிழ்ச்சியானதாக மாற்றியமைக்க என்னால் முடிவதில்லை. இந்த முகநூலுக்கு வந்த நான்கு வருடங்களில் பலரை இழந்திருக்கிறேன். அல்லது அவர்கள் விலகிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

அவர்களை இந்த இடத்தில் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவர்களை அனுசரித்துப்போயிருந்தால், பெரும் விளம்பரத்தை நான் பெற்றிருக்க முடியும்.

எனது எழுத்துக்களை மாத்திரம் தான் நம்புகிறேன். அவை மாத்திரம் தான் எனது விளம்பரம்.

தனது வாசகர்களுக்காக காத்திருப்பதே எனது எழுத்துக்கள். இதுவரையும் கவிதைகளுக்காக இருக்கும் வாசகர்களை நான் நம்பவில்லை. அவர்களுக்கு உகந்த ரொட்டியை நான் தயாரிக்கவில்லை. இது கொஞ்சம் அதிகப்படியான அறிவிப்புத்தான். கவிஞன் உருவாவதைப் போன்று இலகுவானதல்ல ஒரு வாசகனின் உருவாக்கம்.

அது மிகக் கடினமானது. அதிகப் பயிற்சியையும் வாசிப்பையும் வேண்டிநிற்கும் ஒன்று.

முகநூல் மிகப் பெரும் ஜனாஞ்சக வெளி. சிறு பத்திரிகைச் செயல்போல "சிறு முகநூல்" இயக்கம் என்னுடையது. அதனால்தான் "இதுவரையும் கவிதைகளுக்காக இருக்கும் வாசகர்களை நான் நம்பவில்லை" என்கிறேன்.

சினிமா

இங்கே பலர் ஒவ்வொரு விடியலையும் இதனுள் இருந்தவாறே எதிர்கொள்கிறார்கள் தன்னை அதற்குள்ளாக முழுவதும் புகுத்தி அதற்குள்ளாகவே வாழ்நாள் முழுவதும் பயணித்து தன்னை அதன் ஒரு பிம்பமாகவே உருவகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் வருமானம் இல்லை குறிப்பிட்டு சொல்லப்போனால் அவர்கள் அதற்காக ஒரு பெருந்தொகையை செலவு செய்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இத்தகைய புதிரான ரசிகர்களை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்கும் விசயம் தான் சினிமா.

சினிமா இவ் உலகிற்கு அறிமுகமான நாள் தொடங்கி இன்று வரை அதன் மீதுள்ள மோகம் யாருக்கும் சிறிதும் குறைந்ததாக தெரியவில்லை. ஏனெனில் சினிமா ஒவ்வொரு காலகட்டத்திற்கும் ஏற்ப தன்னை மேம்படுத்திக் கொண்டே வருகிறது. தினம் ஏதோ ஒன்றை புதியதாக தன் ரசிகர்களுக்கு கொடுக்கவே அது தொடர்ந்து முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அம்முயற்சியில் வெற்றியையும் தோல்வியையும் கலவையாகவே பெறுகிறது.

ஒரு சினிமாவானது உங்களை எந்த எல்லைக்கும் கொண்டு செல்லக்கூடிய வலிமையை பெற்றது. சினிமாவை கொண்டாடும் ஒவ்வொரு ரசிகனும் தன்னை தனக்கு பிடித்த ஏதோ ஒரு நடிகரை போல உருவகப்படுத்திக் கொண்டு தன்னையும் ஒரு நடிகன் என்று எண்ணும் கற்பனை நிலைக்கு நகருகிறான். கடவுளுக்கு அடுத்தப்படியாக

அதிக அளவு பால் வீணாக கப்படும் இடம் என்றால் அது திரையரங்குகளின் வாசலில் உயர்ந்துநிற்கும் நடிகர்களின் கட்ட அஷ்டகளை. அங்கு அந்த நடிகர் அவர்களின் கடவுளுடைய இடத்திற்கு நகர்த்தப்படுகிறார்கள்.

சினிமா இன்றைய இளைஞர்களின் பெரும்பாலான நேரத்தை திருடிக்கொண்டு இருக்கிறது. அது பண்டிகை கால கொண்டாட்டங்களில் ஒரு பகுதியாக இருப்பதற்கு பதிலாக ஒரு திரைப்படம் வெளியிடுவதையே பண்டிகையாக்கும் அடிமை ரசிகர்களை இச்சினிமா உருவாக்கி வைத்திருக்கிறது.

சமூக ஊடகங்களின் மிகப்பெரிய வளர்ச்சிக்கு பிறகு சினிமா ரசிகர்களின் கருத்து மோதல்கள் அடுத்த நிலைக்கு நகர்ந்துள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட நடிகருக்கு ஆதரவளித்து அவரின் ரசிகர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வசைச் சொற்களை சரமாரியாக வீசுகிறார்கள்.

மேலும் தன் ஆசான நடிகருக்காக எந்த நிலைக்கும் செல்லும் குருட்டுத் தனமான திமிரையும் இவ்

சினிமா ரசிகர்கள் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் எதிரியின் பாலினத்தைப் பொறுத்து தனது ஆயுதம் என்ன என்பதை முடிவு செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இவ்வகை வெறி பிடித்த சினிமாப் பைத்தியங்கள் தனக்கு பிடித்த நடிகரை யாராவது இழிவுபடுத்தும் பட்சத்தில் ஆண்கள் மீது உடல் ரீதியான தாக்குதல்களையும், பெண்ணாக இருக்கும் பட்சத்தில் சமூக ஊடகங்கள் எனும் நடுச் சாலையில் ஆடைகளை களைந்து அசிங்கப் படுத்தும் செயல்களிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

இந்திய சினிமா என்று எடுத்துக்கொண்டோமானால் அத் தனையும் மசாலா சினிமா வகைய றாக்களை அதைப் பொறுத்தவரை பெண்கள் என்றால் ஆண்குறியை தூக்க வைக்கும் போதை பொருட்கள் அவ்வளவு தான்.

ஆடை குறைக்கும் பெண்களே இந்திய சினிமாவில் உச்சக்கட்ட நட்சத்திர அந்தஸ்தை பெற முடியும். அதுவும் ஆடை அவிழ்ப்பது அவர்களின் உரிமை என்ற புரிதல்களோடு இல்லை. மேலும் அப்பெண்களின் உறுப்புகளை கண்டு உச்சம் அடைவதற்காக மட்டுமே பயன்படுத்துவதோடு அவர்களை “தேவடியா” என்ற இடத்திற்கும் நகர்த்துகிறார்கள்.

சினிமாவில் நடக்கும் ஆபாச

நடிகைகள் பெரும்பாலும் தற் கொலை செய்து இறப்பதினை வைத்தே இங்கிருப்பவர்கள் அவர்களை எந்த அளவிற்கு மன மற்றும் உடல் ரீதியான கொடுமை களைச் செய்கிறார்கள் என்பதினை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பெண்கள் இங்கே வாய்ப்பிற்காக பல பேரிடம் உடலுறவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை உள்ளது. அதை பல நடிகைகள் வெளிப் படையாகவே சமீபத்தில் அறிவித் தார்கள்.

பெரும்பாலான இளைய சமுதாயம் புகைக்கவும், குடிக்கவும் சினிமா வினை பார்த்தே கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதினை மறுக்க முடியாது. அவர்கள் தனக்கு பிடித்த நடிகர் போல உடை மற்றும் நடை மாற்றுவது மட்டுமின்றி அவர்களை போலவே புகைபிடிப்பதையும், குடிப்பதையும் பெருமை என்று கருதி போதை பழக்கத்திற்கு அடிமையாகின்றனர். இவ்வாறு விளையாட்டாக போதைப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்கள் பின்பு அதில் இருந்து மீள முடியாமல் பாலியல் பலவீனத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். இது தான் இன்றைய சினிமாவின் வடிவம்.

இனி சினிமா தோன்றிய வரலாற்றை பார்க்கலாம். ஒளிப்படம் எடுக்கின்ற முறையினை 1830ஆம் ஆண்டு கண்டறிந்த பிறகு, எட்வர்ட் மைபிரிட்ஷ் எனும் ஆங்கிலேயர்

முதலில் ஓடும்சூதிரையின் அசைவு களை இயக்கப்படமாக எடுத்து அதில் வெற்றி கண்டார். அதன்பின், ஈஸ்ட்மென் என்பவர் படச்சுருள் உருவாக்கும் முறையினை கண்டு பிடித்தார்.

ஒருவர் மட்டும் பார்க்கும் வசதி கொண்ட படக்கருவியை தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் உருவாக்கியதை தொடர்ந்து அமெரிக்க அறிஞர் பிரான்சிஸ் சென்கின்ஸ் 1894இல் ரிச்மண்ட் என்னுமிடத்தில் இயக்கப் படமொன்றைப் பலரும் காணும் வகையில் வடிவமைத்துக் காண்பித்தார். பிரான்சிஸ் உருவாக்கிய இவ்வியக்கப் படத்தில் நாட்டியம், கடல் அலைகள் கரையில் மோதும் காட்சிகள் ஆகியவைகள் காணப்பட்டது.

மேலும் இவையனைத்தும் ஊமைப் படங்களாக அமையப் பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அக் காலத்தில் இவைகளை எல்லாம் மக்களிடையே காட்டிக்கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது. இந்தியா, சீனா, ஜாவா போன்ற நாடுகளில் சினிமா வினை போன்று திரையில் காட்டப்படும் பார்வைக்கூத்து நடை முறையில் இருந்தது. திரைப்படத்தின் வரலாறு தொடங்கும் முன்பே இந்த நாடுகளில் நாடகம் மற்றும் நடனங்களுக்கு பல அங்கங்கள் இருந்தன.

அவை நாடகக் குறிப்புகள், நாடக

வடிவமைப்புகள், நாடக உடைகள், தயாரிப்பு, இயக்கம், நாடகக் கலைஞர்கள், ரசிகர்கள், கதைப் படங்கள், இசை ஆகியவையாகும். அதன் பிற அங்கங்கள் புதிதாக உருவாயின. அப்பொழுது இருந்த தொழில் நுட்பங்களினால் ஒரு முறை திரையிடப்பட்ட திரைப்படத்தை மறுமுறை திரையிட இயலவில்லை.

ஒளி ஊடுருவும் வகையில் மெல்லியதாக உள்ள இழைத்து பக்குவப்படுத்தப்பட்ட மிருகங்களின் தோல்களில் வண்ண உருவங்களை வரைந்து, அவற்றை ஒளி உமிழும் விளக்குக்கும், வெண்திரைக்கும் நடுவில் அசைய செய்து, அதன் மூலம் பார்வைக்கூத்து கலை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்கள்.

கதாபாத்திரங்கள் பேசும் வசனங்களையும், விளக்கங்களையும் உண்மையான மனிதர்கள் தங்கள் குரலில், திரைக்குப்பின் நின்று கொண்டு, அந்த கதாபாத்திரங்களுக்குப் பேசினார்கள். இவற்றின் முக்கிய அம்சம் பொழுதுபோக்கு ஆகும். சென்னை விக்டோரியா ஹாலில் வெளியிடப்பட்ட ஊமைப் படம் ஒன்றில் தொடர்வண்டி நகர்வதை போன்று காட்சியினை திரையிட அதைக்காண்பவர்கள் உண்மையாகவே தொடர்வண்டி ஒன்று தன் மீது மோத வருவதாக எண்ணி அலரி அடித்து ஓடியதாக வரலாறு உண்டு. அந்த புள்ளியில்

ஆரம்பித்து இன்று வரை சினிமா கடந்து வந்த பாதையும் இன்றைக்கு அதன் வளர்ச்சி நிலையும் உண்மையாகவே அதன் வரலாறு அறிந்தவர்களை வியப்பூட்டுகிறது.

எனது பார்வையில் ஒரு நல்ல சினிமா என்பது இந்த சமூகத்தில் உள்ள யதார்த்தங்களை வெளிக்கொண்டு வர வேண்டும். அது மக்களின் மன நிலையோடு இணையாக பயணிக்க வேண்டும். அவர்கள் கண்டுகொள்ளாத சமூகப் பிரச்சனைகள்சார்ந்த விசயங்களின் ஆழம் போதித்து அதன் பக்கம் அவர்களின் கவனத்தை திருப்பவேண்டும்.

- சே ரா -

உங்கள் வணிகத்தின் மீது
 சமூகத்தின் ஔமனம்
 உங்கள் கௌவத்தின் மீது
 மக்களின் ஔமனம்
 உங்கள் வணிகத்தை
 வீணம் பூப்படுத்தும்
 உங்கள் வணிகத்தின்
 கௌவத்தை வெளிக்காட்டுங்கள்

077 1960152

இருப்பது ஒரு கோட்டா மட்டும்

தெளிவாக எதையும் என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. பல கிலோ மீற்றர்கள் தூரத்திற்குக் கரும்புகையும் புழுதிக் காற்றுமே சூழ்ந்திருக்கிறது. அவர்களின் தடை செய்யப்பட்ட குண்டுகள் எங்கள் தாய் மண்ணை நாசம் செய்து கொண்டிருப்பதை என்னால் உணர முடிகிறது. அரை மணித்தியாலத்திற்கு முன்னர் இருக்கவேண்டிய இடத்திலிருந்த என் இடது முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதி இப்போது அந்த இடத்தில் இல்லாததனால் இரத்தம் பீறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் காலை இழந்த வலியைக் காட்டிலும் எம் மண்ணை இழந்து கொண்டிருக்கும் வலியைத்தான் என்னால் ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது.

என் சீருடையின் இரத்தக் கறைகள் நிச்சயமாக என்னுடைய வகையாக மட்டும் இருக்க முடியாது. அவற்றில் எதிரியின் இரத்தத்திற்கு அதிக பங்கு இருப்பதை என்னால் நிச்சயித்துக் கூற முடியும். அமைதிப் பூங்காவாயிருந்த இந்த மண்ணில் நாசகாரம் செய்ய வந்தவர்களைத் தடுக்க நானும் என் ஏழு சகாக்களும் சுமார் இரண்டரை மணித்தியாலங்களாகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்புதான் ஏழ்வரில் எஞ்சியிருந்த கடைசி நண்பனும் வீர சுவர்க்கம் அடைந்தான். தாய் மண்ணுக்காகத் தன்னுயிரைத் தருவதைக் காட்டிலும் எங்களைப் போன்ற ஒரு போராளிக்கு வேறு பெருமை ஏது இருக்க முடியும்.

கரும்புகை சற்று விலகி என் கண்களின் வீச்சுக்கு வழி விடுகிறது. ஆம் இப்போது என்னால் நான் மறைந்திருக்கும் பங்கரிலிருந்து கொண்டே அந்த நாசகாரர்களைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. எங்கள் துவக்குகளால் பதம்பார்க்கப்பட்டவர்கள் போக மிகுதியாகக் குறைந்த பட்சம் அவர்களில் இருபது பேராவது இங்கிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் உறுதிப்படக் கூற முடியும். அவர்கள் பிணந்தின்னிக் கழுகுகள் போல் அங்குமிங்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரதேசம் தற்போது அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்துவிட்டென்று அவர்கள் உறுதியாக நம்புகிறார்கள் என்பதை அவர்களின் கூச்சல்களிலும் வெற்றிக் கோசங்களிலுமிருந்து என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கு முன்னர் மிகவும் அமைதியான கிராமமான இந்த இடத்தில் இருந்த பதின்மூன்று

குடும்பங்களில் இந்த நிமிடம் ஒருவர் கூட உயிருடனிருக்கமாட்டார்கள் என்பதில் எனக்குத் துளியளவும் சந்தேகமில்லை. காரணம் அவர்களின் கொடுமையான ஆயுதங்களுக்கு அப்பாவிகளைத் தான் அதிகம் பிடித்திருக்கிறது. இப்படியொரு நிலை வந்துவிடக்கூடாதென்று தான் நாங்கள் ஏழுப்பேரும் இரண்டரை மணித்தியாலங்களாகப் போராடினோம். ஆனால் இப்போது நான் மட்டும் தான் எஞ்சியிருக்கிறேன்.

எனது மரணமும் இங்கு நிச்சயிக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் சில நிமிடங்களில் அது நிகழ்ப்போகிறதென்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் எதுவுமில்லை. ஆனால் அதற்கு முன்பதாக அவர்களில் சிறு இழப்பையாவது ஏற்படுத்தி விட்டால் தான் என் வீர மரணத்திற்காக நான் பெருமையடைய முடியும். அதற்காகத்தான் என் உயிரை இறுக்கப் பிடித்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனாலும் எனக்கான வாய்ப்பு மிகவும் அரிதாகவே இருக்கிறது. காரணம் என் துவக்கிலிருப்பது ஒரு தோட்டா மட்டும் தான்.

தற்சமயம் என் வசமிருக்கும் அந்த ஒரு தோட்டாவைக் கொண்டு அவர்களில் ஒருவரைத்தான் என்னால் பதம் பார்க்க முடியும். அப்படிச் செய்து விட்டால் நிராயுதபாணியான என்னை மீதமுள்ளவர்கள் இலகுவில் பிடித்து விடுவார்கள். என்கழுத்திலிருந்த சயனைட்டுக் குப்பியும் எம் இனத்திலிருக்கும் காட்டிக் கொடுக்கும் துரோகிகளைப் போல எங்கோ

அறுந்து விழுந்து துரோகம் இழைத்து விட்டது. ஆகையினால் அப்படி மாட்டிக்கொண்டால் அவர்கள் என்னை ஒரே தடவையில் கொன்று விடப்போவதில்லை. உயிருடன் பிடிபடும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமான மிகவும் கொடுமையான சித்திரவதைகளுக்கு நான் உள்ளாக்கப்படுவேன் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறேன். ஆனாலும் நான் அதற்காகக் கலங்கவில்லை. அவர்களிடம் உயிருடன் மாட்டிக் கொண்டு அவர்களின் வெற்றியை ஒருபடி மேலே எடுத்துச் செல்ல நான் தயாராக இல்லை. ஆகையினாலே இருக்கும் ஒரு தோட்டாவை என்னை நோக்கிப் பாய விடலாமா என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். தற்கொலை இழிவானதுதான். ஆனால் அவர்களின் சித்திரவதையை அனுபவித்து அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அது மேலானதாகவே எனக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது. இருந்தும் வீர மரணம் அடைய விரும்பும் எனக்கு இந்த முடிவு கோழைத்தனமாகவே தோன்றுகிறது.

அவர்களில் ஒருவனையேனும் எமலோகம் அனுப்பி வைப்பதா? அல்லது என்னை நானே கொன்று இந்தத் துர்ப்பாக்கியத்திலிருந்து என்னை

விடுவித்துக் கொள்வதா? என்று எனக்குக் குழப்பமாகவேயிருக்கிறது. இந்த இரண்டு தெரிவுகளில் ஒன்றை மட்டுமே என்னால் தேர்ந்தெடுக்க முடியும். ஆனாலும் இப்போது எந்தவொரு முடிவையும் என்னால் உறுதியாக எடுக்க முடியவில்லை. நான் மிகவும் குழப்பத்திலிருக்கிறேன். ஒரு நொடி அந்தக் கொடியவர்களில் ஒருவனைப் பதம் பார்த்து விடு என்று என் மனம் கூறுகிறது. மறு நொடி தோட்டாவை உன் மீது பாய்ச்சி விடுதலையைப் பெற்றுக்கொள் என்று என் மனம் வேறு விதமாய்ப் பிதற்றுகிறது. பல யுத்த களங்களில் பல இக்கட்டான நிலையைக் கடந்த எனக்கு இந்த நிலையில் தெளிவான முடிவொன்றை எடுக்க முடியாமலிருக்கிறது. காரணம் இருப்பது ஒரு தோட்டா மட்டும்.

என்னிடம் இருக்கிற அந்த இறுதித் தோட்டாவை நான் மிகவும் சரியான திசையில் பாய்ச்ச வேண்டிய கடப்பாட்டிலிருக்கிறேன். அதை மிகவும் பயனுள்ளதாக்கிக் கொள்ளவே நான் விரும்புகிறேன். எனவே தான் தெளிவான முடிவொன்றை எடுக்க முடியாமல் திணறிக்கொண்டிருக்கிறேன். எதிரியில் ஒருவனை நோக்கி அல்லது என்னை நோக்கி என்ற இந்த இரண்டில் ஒரு தீர்வைத் தான் எடுக்கப் போகிறேன் என்பதில் எனக்குத் துளியளவும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவற்றில் எதைத் தெரிவு செய்வதென்பதை என்னால் தீர்மானம் செய்துவிட முடியாமலிருக்கிறது.

“சரி.. இது தான் சரியான முடிவு”

நான் என் நெற்றிப் பொட்டுக்குக் குறி வைத்து துவக்கை அழுத்திப் பிடிக்கிறேன். இன்னும் இரண்டு வினாடிகளில் என் கதை முடிந்து விடப் போகிறது.

“சீச்சி... என்னவொரு கோழைத்தனம். மாவீரர்கள் வீர மரணமடைந்த மண்ணில் இப்படியொரு கோழைச் சாவு நிகழ்வதா? நிச்சயமாகக் கூடாது.”

நான் துவக்கு முனையை எதிரியை நோக்கிக் குறி வைக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் மிகவும் தொலைவிலுள்ளார்கள். எனது கையிலும் பலமாக அடிபட்டிருப்பதனால் என்னால் என் இலக்கை நோக்கிச் சரியாகச் சுட முடியுமா என்பதில் சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. குறி தவறிவிட்டால் இறுதித்

தோட்டாவும் வீணாகிவிடும் . எனவே அவர்களில் ஒருவன் சற்று அருகில் வரும் வரை காத்திருந்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் இருப்பது ஒரு தோட்டா மட்டும்.

“இல்லை என்னால் அது வரை பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.” மீண்டும் துவக்கை என்னை நோக்கித் திருப்புகிறேன்.

“கூடாது... கூடாது.... அவர்களின் எண்ணிக்கையில் ஒருவனையாவது நான் சாவதற்குள் குறைத்துவிட வேண்டும்.”

இப்படி மாறி மாறி என் இலக்கை நிர்ணயித்துக் கொள்ள முடியாமல் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னால் நிச்சயமாக இவற்றில் ஒன்றை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் இரண்டுமே எனக்கு முக்கியமானதாகத் தோன்றுகிறது. சில விநாடிகளுக்குக் கண்ணை மூடிப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

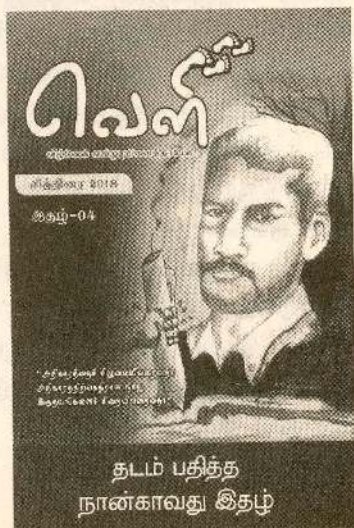
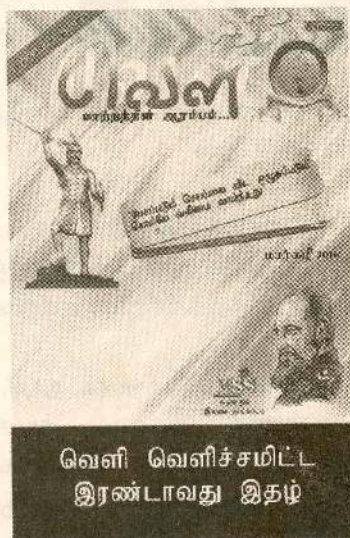
“ஆண்டவா! எனக்கு மரணம் இப்போது நிச்சயிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதை நான் அறிந்து விட்டேன். ஆனால் அதற்காக நான் கலங்கவில்லை. என் தூய போராட்டத்தின் இறுதி நொடியையும் இறுதித் தோட்டாவையும் அரத்தமுள்ளதாகவே பயன்படுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது என் இலக்கு யாரை நோக்கி இருக்க வேண்டும்? எதிரியை நோக்கியா? அல்லது என்னை நோக்கியா? ஏதாவது ஒன்றைத்தான் என்னால் செய்ய முடியும். காரணம் இருப்பது ஒரு தோட்டா மட்டும். எனக்கு நீ தான் சரியான விடிவை.....

ஆ! என் இலக்கு தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது. யாரோ அலறும் சத்தம் கேட்கிறது. கண்ணை முழித்துப் பார்க்கிறேன். அந்தக் காமுக வெறியாட்டக்காரர்களில் ஒருவன் ஒரு குடிசையில்ருந்து ஒரு இளம் பெண் பிள்ளையை பிடரியில் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வருகிறான். அவள் பார்ப்பதற்கு என் பதினெட்டு வயதுத் தங்கையைப் போலவே இருக்கிறாள். ஆம் நிச்சயமாக அவளும் எனக்குத் தங்கை தான். நான் என் தங்கையை அந்தக் காமுகர்களிடமிருந்து காப்பாற்றியாக வேண்டும். அவள் மாணங்கப்படுத்தப்பட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாவதை எப்படி ஒரு அண்ணனால் அனுமதிக்க முடியும். ஆனால் காலை இழுந்த என்னால் இங்கிருந்து ஒரு அடி கூட நகர முடியாது. நான் இங்கிருந்தே என் தங்கையைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும்.

என் துவக்கை எடுக்கிறேன். லோட் செய்து விட்டேன். அவர்கள் இருக்கும் திசையை நோக்கித் திருப்புகிறேன். நான் என் தங்கையின் மானத்தைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும். அவர்களின் கொடூர்ச் சித்திரவதைகளிலிருந்து அவளை மீட்டாக வேண்டும். ஆனால் இருப்பது ஒரு தோட்டா மட்டும் தான். என் துவக்கை என் தங்கையின் தலைக்குக் குறி வைக்கிறேன்....

முற்றிற்று.

- வர்மன் -

போகிறது

எங்கே

பாடுகிறது

அலட்சியப்படுத்தல்கள்
வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது என
விவாதிக்கவும், செயற்படுத்தவும்.
சமூகம், சூழலினை நேசிக்கிற
செயற்பாட்டாளர்கள் அலட்சிப்படுத்திக்
கொண்டு போகிற செயற்பாடுகளை

பொதுவெளிக் குள் பறக்கவிடுகின்ற ஊடகமாக எழுத்துக்களை
சமர்ப்பின்கின்றேன்.

தீவிரமாக சூழல் பாதிப்படைந்து போகிறது என சொற்களை
உச்சரிக்கிறோமே தவிர குறைந்தது சமூகம் சார்ந்த செயற்பாடுகளிலாவது
சூழல் பற்றி சிந்திக்கிறோமா என்றால் விடை இல்லையென்றே முடியலாம்.

சர்ச்சைக்குரிய விடை தான். ஆனால் சர்ச்சையை உருவாக்குவதல்ல
என் எண்ணம். ஆதலால் சமூகத்தின் மீது அன்பு செலுத்தக்கூடிய
இயற்கையை நேசிக்கிற நெஞ்சங்கள் செய்கிற மட்டமான செயற்பாடுகளை
சில சூரியோதயங்களில் பார்த்து மன உளைச்சல் அடைகிறவனின்
கோபத்தை எழுதுவதற்கு எழுத்து என் ஊடகமே தவிர என்னால் மட்டும்
செய்யக்கூடிய செயலுமல்ல எல்லோரும் செயற்பட்டால் செய்துமுடிக்கக்
கூடிய பக்கங்களே இனி. எங்கள் ஊரில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளுக்கு
கண்களை பயணப்படுத்துங்கள். கருத்தரங்குகள், தமிழ்த்தின நிகழ்வுகள்,
வாசிப்பு மாதங்கள், இலக்கிய நிகழ்வுகள், சுகாதார தினங்கள்,
விவசாயத்திருவிழா, மரநடுகை மாதம், பொதுக்கூட்டங்கள், சமூக
செயற்பாட்டுக்கூட்டங்கள், புத்தக வெளியீடுகள் என பல நிகழ்வுகளில்
நடக்கின்ற சூழலை பற்றி சிந்திக்காமல் செய்கிற தவறுகளை
பார்வையிடுவது என் கண்கள் மட்டும் தானா? யாருக்காவது அந்த
தவறுகளை இனங்கண்டு சிறு மாற்றத்தை நிகழ்த்த வேட்கையில்லையா?
சமூகத்தைப் பற்றி உரையாடுகிற, கொண்டாடுகிற தரப்பினரே
சின்னஞ்சிறிய சமூக மாற்றத்தை மக்கள் மத்தியில் நிகழ்த்த முன்வரத்
தயங்குவது அபத்தம் இல்லையா?

i. குளிர்பானம் வழங்கல் :

நீரை அதிகம் சுரண்டுகின்ற, நச்சுப் பதார்த்தங்களும், உயர் சீனியும் கொண்ட குளிர்பானங்களை சமூக மட்டத்தில் செயற்படுகிற அமைப்புகள் வழங்குவது வேடிக்கையான செயலாக இருக்கிறது. சக்கரை விபாதியுடன் அலைகிற சமுதாயத்தினை உருவாக்க இவர்களின் பங்களிப்பும் ஏன் துணை நிற்க வேண்டும்? குளிர்பானங்களுக்கு மாற்றீடாக பசுப்பால், பழச்சாறு, தயிர், தேனீர், நன்னாரி முதலிய பானங்களை வழங்குவதால் மக்களிற்கு விழிப்புணர்வு மலருவதோடு தங்கள் தயாரிப்புகளை விற்க தடுமாறிக் கொண்டிருக்கும் பிரதேசத்து மக்களிற்கு வருமானம், சந்தை வாய்ப்பும் கிடைத்து உழைப்பதற்கேற்ற மூலதனமும் போய் சேரும். ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காயை பறிப்பதற்கு மாற்றத்தை நிகழ்த்த வேண்டும். நாம் பணத்தை கொடுத்து உடல்நலத்தை வீணாக்குவதை விட நம் மவரின் பானங்களை வாங்கி நம்மவருக்கு கைகொடுக்கலாம்.

ii. சமூக விழிப்புணர்வு பாதைகள்

“நம் சூழல் பற்றி சற்று சிந்திப்போம்” என்கிற தலைப்பில் பாதைகள் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் காணக்கிடைத்தது. மலத்திற்கு மேலே அரிசி இருக்கிறது. மலத்தில் கை படாமல் அரிசியை மட்டும் எடு என்கிறது போல் இருந்தது. சூழல் தொடர்பான விழிப்புணர்வை முன்னெடுக்கும் அரசு நிறுவனங்களில் பிளாஸ்டிக் பாவனையை ஊக்குவிக்கும் செயலை சுட்டிக்காட்டக்கூட முளைசாளிகள் யாரும் இல்லையா? முன்னர்தான் கைகளினால் பாதைகள் வடிவமைப்பது கடினமாக இருந்தது. இப்போது துணிகளில் அச்சு அசலாக பிரதி செய்யக் கூடிய தொழிநுட்பம் அச்சகங்களில் இருக்கின்றதே? ஏன் வீணாக குப்பைகளை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கே போகிறது மாற்றம்.

iii. One day Cup பாவனையும் தண்ணீர்ப் போத்தலும்

ஐயா நான் தெரியாமல் தான் கேட்கிறேன். நிகழ்வு நடைபெறும் இடங்களில் எல்லோரும் பொதுவாக நீர் அருந்தக் கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியாதா? தண்ணீர்க் கொள்கலன்களை, டம்ளர்களை வாடகைக்கு வழங்கும் கடைகள் நம் ஊரில் நிரம்பி வழிகின்றதே ஏன் இப்படியான குப்பைகளை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் வழங்கிய தண்ணீர்ப் போத்தலினை எத்தனை பேர் நீர் அருந்துகிறார்கள் என்று தெரியுமா? அரைவாசித் தண்ணீருடன் குப்பைகளில் போடும் தண்ணீர்ப் போத்தல்களை நீங்கள் அறிவீர்களா? ஒரு மாதத்திற்கு இரண்டு நிகழ்வுகள் படி 300 மனிதர்களுக்கு 300 one day cupம், தண்ணீர்ப் போத்தல் எனும் குப்பையை இந்த மண்ணிற்கு மங்கலம் பாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். நம் தேசத்தில் மறு கழற்சி எனும் வீரச் செயல்கள் நடப்பது கூட அரிது. தொடரும் அலட்சியங்கள்...

தனி மனிதரில் இருந்து மாற்றங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முதல் கூட்டங்கள் கூடும் இடங்களில் விழிப்புணர்வு செயல்வடிவம் படைத்தாலே அவர்களுடைய வீட்டு நிகழ்வுகளிலும் வாழை இலைப்பாவனை எனும் செயலையாவது செய்ய முன்வருவார்கள் ஆனால் சமூக இயக்கிகள் மூளையை கழற்றி வைத்துவிட்டு முட்டாள்தனமாக செயற்படும் போது மக்கள் மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் இல்லை என்று. தங்கள் பக்கத்தில் நியாயம் உள்ளது போல் காட்டிக் கொள்ள உங்கள் மனசாட்சி வருந்தவில்லையா? நான் சொன்ன 3 விடயங்களை விடவும் பொது வெளியில் எக்கச்சக்கமாக தவறுகள் நிகழ்கிறது ஆனால் இம் மூன்றையும் சீர்திருத்த நம்மிடம் சக்தியும், வளங்களும் இருக்கிறது. மாற்றத்தைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருப்பதை விட செயலுக்கு வருவோம். செயல் அமுலுக்கு வரும்.

அருளானந்தர்

அவர்கள் அவனைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள்

அச்சத்தைத் தின்று சாம்பருமின்றி அழித்துவிடும் “உயிர் நிழல்” என்று அறிவிக்கும் சில ஸ்ரீக்கர்களுடன் ஒரு முன்னிரவில் எதிர்பாராதவிதமாக என்னிடம் வந்திருந்தார் எஸ்போஸ். “உயிர் நிழல்” என்ற பெயரில் புதிய இதழொன்றை ஆரம்பிக்கவுள்ளதாகக் கூறினார்.

அப்போது அவர் “நிலம்” என்ற கவிதைக்கான இதழை வெளியிட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர் திட்டமிட்ட அளவுக்கு அந்த இதழ் வரவில்லை. அந்தக் குறையும், கவலையும் அவரிடமிருந்தது. அதற்குப்பதிலாக இப்போது உயிர் நிழலை வெளியிட முயன்றார்.

“அந்தப்பெயரில் ஏற்கனவே ஒரு இதழ் பிரான்ஸிலிருந்து வருகிறதே” என்று கேட்டேன்.

“அதனாலென்ன ” என்று என்று என்னிடம் திருப்பிக்கேட்டார் எஸ்.போஸ்.

“ஏற்கனவே அந்தப்பெயரில் ஒரு இதழ் வந்துகொண்டிருக்கும் போது அதே பெயரில் இன்னொரு இதழ் சமகாலத்திலேயே வெளிவருவது பலருக்கும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துமல்லவா. தவிர ஏற்கனவே அந்தப்பெயரில் இதழைக் கொண்டுவருபவர்கள் ஏதாவது சொல்லக்கூடுமே” என்று அவரிடம் திருப்பிக்கேட்டேன்.

“பெயரில் என்ன இருக்கிறது” என்றார் எஸ்போஸ்

பசுவய்யாவின் ஒரு கவிதையில் “பெயரில் என்ன இருக்கிறது” என்று ஒரு அடி வரும். எனக்கு அந்தக்கவிதைதான் அப்போது நினைவில் வந்தது.

வந்தவரின் பெயர் என்னவென்று அவனிடம் கேட்க, பெயரில் என்ன இருக்கிறது என்றபடி அவன் அதைச்சொல்லாமல் போகிறான்.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன் இந்தக்கவிதையைப்பற்றி எஸ்போசுடன் பேசியிருக்கிறேன்.

சற்று நேர அமைதிக்குப்பிறகு "ஏன் வேறு பெயரொன்றைத்தெரிவு செய்யலாமே" என்றேன். அவர் அதற்குப் பதிலேதும் சொல்லவில்லை.

அன்றிரவு நீண்ட நேரம் புதிய இதழ்பற்றி ஆர்வத்தோடு பேசினார். ஒரு புதிய இதழுக்கான தேவை, அதைக்கொண்டுவருவதற்கான சாதக பாதக அம்சங்கள், ஏற்கனவே வெளிவந்த இதழ்களின் நிலைமை எனப்பலவற்றையும் பேசினோம். மிக சீரியஸாகவே அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

எஸ்போஸின் இயல்பே அப்படித்தான். எப்போதும் எல்லாவற்றையும் மிக சீரியஸாகவே எடுக்கும் ஆள் அவர். எல்லாவற்றிலும் அவர் கொள்ளும் தீவிரம்தான் இதற்குக்காரணம் என நினைக்கிறேன். அதேவேளை அவர் அதேயளவுக்கு எல்லாவற்றிலும் கடுமையான அலட்சியத்தையுமுடையவர். எதிலும்; பொறுப்பற்ற விதமாக அவர் நடந்து கொள்வதாகவே தோன்றும். "விறுத்தாப்பி" என்று சொல்வார்களே அதுமாதிரி எதிலும் அலட்சியம். எதிலும் எதிர்நிலை. தன்னிச்சையாக இயங்குவதில் அவர் தனக்கான ஒரு வகைமாதிரியை உருவாக்கியிருந்தார். அவ்வாறு உருவாக்கிய அந்த வெளியில்தான் அவர் இயங்கிவந்தார்.

எந்தத்திட்டங்களுக்கும் வரையறைகளுக்குள்ளும் ஒழுங்குமுறை களுக்குள்ளும் நிற்கும் இயல்பற்றவர் எஸ்போஸ். இதனால் அவர் தன்னுடைய நெருங்கிய உறவினர்களிடத்திலேயே கடுமையான கண்டனங்களுக்கும் விமரிசனங்களுக்கும் ஆளானவர். ஆனால் அவரை யாராலும் புறக்கணிக்க முடியாது. அதுதான் அவருடைய பலம். அதுதான் அவரை பலரிடத்திலும் ஆழமாக நேசிக்கவைத்தது.

அவர் எல்லோருடனும் சண்டையிட்டிருக்கிறார். ஆனால் பகைமை கொண்டதில்லை. பலநாட்கள் எங்களின் வீட்டில் பெரும் மோதலே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"இலக்கியத்தையும் அரசியலையும் விட்டிட்டு வேற எதைப்பற்றியாவது கதையுங்கள்" என்று வீட்டில் சொல்வார்கள். அந்தளவுக்கு மோதல்

நடந்திருக்கிறது. இது மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் வேறு நண்பர்களுக்கும் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் எந்த வீட்டிலும் யாருக்கும் அவர்மீது கோபம் வந்ததில்லை. பழகும் எல்லா வீடுகளிலும் உரிமை எடுத்துக்கொண்டு பழகுவார். மிகச்சரியாகச் சொன்னால் அவரின்மீது எல்லோருக்கும் ஒருவிதமான அன்பும் இரக்கமும் கருணையும் பரிவும் இருந்தது. அவருடைய தோற்றமும் அலைந்த வாழ்வும் இதற்கெல்லாம் காரணமாக இருக்கலாம். எல்லோரும் அவரை தங்களின் குடும்பத்தில் உள்ள ஒருவராகவே கருதினார்கள்.

அவருடன் நாம் சீரியஸாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது சடுதியாக கிளம்பிப்போய்விடுவார். பிறகு ஒருநாள் எதிர்பாராத தருணத்தில் திடுதிப்பென வந்து முன்னே நிற்பார். அவர் எப்போது வருவார் எப்போது போவார் என்று யாருக்கும் தெரியாது. இதுதான் பிரச்சினை. அவருடைய இந்தமாதிரியான நடவடிக்கைகளினால் அவர் மற்றவர்களால் புரிந்து கொள்ளக் கடினமானவராக இருந்தார்.

அடுத்த கணத்தில் அவர் என்ன செய்வார் என்று அவருக்கும் தெரியாது. நமக்கும் தெரியாது. அவருடைய படைப்புகளிலும் இந்த இயல்புகள் காணப்படுகின்றன. தீவிரம் அலட்சியம் என்ற இருநிலைகளுக்கிடையில் சஞ்சரிக்கின்ற அல்லது அலைகின்ற மனதைப் பிரதிபலிக்கின்ற எழுத்து அவருடையது.

எஸ்போஸின் வாழ்வும் ஏறக்குறைய அப்படித்தான் இருந்தது. அவர் தன்னுடைய இளைய வயதிலேயே நிலையற்று அங்குமிங்குமாக அலைந்தார். சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்திருந்தார். தாயுடனும் பாட்டியுடனும் வாழ்ந்த காலத்திலேயே அவருள் இந்த எதிர்நிலையம்சம் காணப்பட்டது. பள்ளியிலும் அவர் வேறுபட்ட தன்மையிலேயே இருந்தார் என்று அவருடைய இளவயது நண்பர்கள் நினைவு கூர்கிறார்கள். அநேகமாக ஆசிரியர்களுடன் அவர் அடிக்கடி பிரச்சினைப்பட்டிருக்கிறார். அதனால் அவரால் தொடர்ந்து படிக்க முடியவில்லை.

இதுபற்றி பின்னாளில் அவர் என்னுடன் கதைத்திருக்கிறார். பள்ளியை எஸ்போஸ் அதிகாரம் திரண்டிருக்கிற மையமாகவே பார்த்தார். கைத்தடியில்லாமல் ஒரு ஆசிரியரை நீங்கள் கற்பனை செய்ய முடியுமா

என்று கேட்டார். அந்தளவுக்கு எங்களின் மனதில் ஆசிரியரைப் பற்றிய படிமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைகளிடம் அதிகாரத்தை திணிக்கும் பெரும் நிறுவனமே பள்ளி என்பது அவருடைய நிலைப்பாடு.

பிள்ளைகளுக்கு அடிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்றொரு நண்பர் சொன்னார். எஸ்.போஸ் சிரித்தார். இதற்கெல்லாம் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமா என்பது போலிருந்தது அந்தச்சிரிப்பின் அர்த்தம். அதுவும் படித்த மனிதர்கள் தான் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களையே சட்டம் போட்டுத்தான் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமா என்ற மாதிரி இருந்தது அவருடைய மௌனம்.

அவர் பள்ளியில் நிறையத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்த வடு அவரின் ஆழ்மனதில் பதியமாகியிருந்ததை உணர்ந்திருக்கிறேன். அவரிடம் இளவயதின் பல வடுக்களிருந்தன. ஆனால் அவையெல்லாவற்றையும் கடந்து அவரிடம் அசாத்தியமான திறமைகள் வளர்ந்திருந்தன. அது பள்ளிகள் காணாத ஆற்றல், நம்முடைய எந்தப்பள்ளியும் கண்டடைய முடியாத திறன். அதனாலென்ன, கவனங்கொள்ளாமல் விடப்பட்ட அவருடைய படைப்புகளில் கூர்மையும் தீவிரமும் கூடிய ஆழமிருந்தது. நவீனமிருந்தது.

எஸ்.போஸ் தன்னுடைய இளையவயதிற்குள் அதிகமாக வாசித்தார். கா.காவும் காம்யுவும் ஆரம்பத்திலே; அவருக்குப்பிடித்திருந்தனர். பிறகு அவர் பின்நவீனத்துவ எழுத்துகளில் ஈடுபாடு கொள்ளத்தொடங்கி, மார்க்ஸெஸ் போன்றோரின் எழுத்துகளை அதிகம் விரும்பிப்படித்தார்.

தமிழில் அவருக்குப்பிடித்த படைப்பாளிகள் ஜி.நாகராஜன், சாருநிவேதிதா, கோணங்கி, விக்ரமாதியன், ஜெயமோகன், சல்மா, மனுஷ்யபுத்திரன் போன்ற சிலர். பிரமிளை அவர் அதிகம் நேசித்தார். பிரமிளின்மீது ஒருவகைப்பித்து நிலை எஸ்.போசுக்கிருந்தது. இவர்களின் எழுத்துகளை அவர் அதிகமாக விரும்பிப்படித்தார். ஈழத்தில் திசேரா, ரஞ்சகாமர், உமா வரதராஜன், அனார், பா.அகிலன், நிலாந்தன், சோலைக்கிளி, சு.வி ஆகியோரின் எழுத்துகளில் அவருக்கு ஈடுபாடிருந்தது.

என்றாலும் எஸ்போஸ் பின் நவீனத்துவ எழுத்துகளையே தேடிக்கொண்டிருந்தார். எம்.ஜி. சுரேஷின் புத்தகங்களை எப்டியோ எங்கோ கண்டு வாங்கிக்கொண்டு ஒருநாள் திடீரென வந்தார். இரண்டு நாட்கள் வீட்டில் தங்கி நின்று இரவு பகலாக வாசித்தார்.

வாசித்து ஓயும் பொழுதுகளில் பேசத்தொடங்குவார். பேச்சு ஏதோ ஓர் புள்ளியில் விவாதமாகும். விவாதம் உச்ச நிலைக்குப்போகும் போது, தான் மீண்டும் புத்தகத்தை வாசிக்கப்போவதாக கூறிச்சென்று விடுவார்.

மூன்றாவது நாள் நான்கு மணித்தியாலத்துக்கு மேல் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார். தேடிவந்த நண்பர்கள் திரண்டிருக்க முழு உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்த காட்சி ஒரு அழியக்கூடாத சித்திரம்.

அவரின் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளை எஸ்போஸ் இந்தக்கலவையில், இந்தப்பண்பில் தான் பின்நவீனத்துவப் பண்பில் எழுதினார். “செம்மணி “ என்ற கவிதைத் தொகுதியில் இப்படி ஒரு கவிதையைத் தொடக்கத்தில் எழுதினார். பிறகு “சரிநிகரில்”; இவ்வாறு சில கவிதைகள் வந்ததாக ஞாபகமுண்டு.

எஸ்போஸின் படைப்புலகம் தீவிர நிலையிலானதென்று சொன்னேனல்லவா. அதைவிடத்தீவிரமானது அவருடைய உரையாடல். சண்டையிடுவது போலவேதான் பேசுவார். அதிகம் உணர்ச்சிவசப்பட்டு விடுவார். அந்தக் கீச்சுக்குரல் அவருடைய சக்தியை மீறியொலிக்கும்.

அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்த பல நாட்களில் அவருடைய கைகள் நடுங்குவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகலும் அவர் தீவிர உணர்ச்சிவசப் படுகின்ற போது அமைதியாகிவிடுவார். ஆனாலும் ஒரு அரை மணித்தியாலம் அல்லது பத்து பதினைந்து நிமிடத்தின் பிறகு மீண்டும் விவாதத்தை ஆரம்பித்து விடுவார். பேசவேண்டும், விவாதிக்க வேண்டும், அதனுடாக பல விசயங்களைப் பகிர் வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்போதும் அவரிடமுண்டு. அதுவும் எப்பொழுதும் எதிர்நிலையில் நின்றே விவாதிக்கும் ஒரு வகைப்போக்குடையவர்.

“நீர் முன்பொருதவை பேசும்போது வேறு விதமாக அல்லவா இந்த விசயத்தைச் சொன்னீர். இப்ப அதுக்கு நேரெதிராகக் கதைக்கிறீர்” என்றால்,

“அதை யார் மறுத்தது. எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்க வேணுமா, அப்படி எதிர்பார்ப்பது ஒரு வகை அதிகாரம்” என்பார். “இப்போது இதுதான் என்னுடைய வாதம்” என்று சொல்வார். ஆனால் அதையிட்டு சற்று வருத்தமோ, தயக்கமோ அவருக்கிருக்காது.

எதிர் நிலையில் நின்று விவாதிப்பதன் மூலம் பல விசயங்களை வெளியே கொண்டு வரலாம் என்ற நம்பிக்கை அவரிடம் இருந்தது. அதற்காக அவர் மற்றவர்களைச் சீண்டிக்கொண்டேயிருப்பார். இதனால் அவர் பலருடன் மோத வேண்டியிருந்தது. பலர் எஸ்.போஸை விட்டு ஒதுங்கிக்கொண்டார்கள். ஆனால் கடுமையாக மோதிக்கொண்டு வெளியேறிப்போன அவர் பிறகொரு நாள் எதிர்பாராத சந்தர்ப்பத்தில் சண்டையிட்டவரின் முன்னால் வந்து நிற்பார். எனவே அவருடன் யாரும் நிரந்தரமாகப் பகைக்க முடியாது. கோபத்தையும் அவரே உருவாக்குவார், பிறகு அதை அவரே துடைத்தழிப்பார். இதனால் அவருடன் பலர் கோவித்துக் கொண்டார்களே தவிர பகைக்க முடியவில்லை.

அவருடன் இனிமேல் விவாதிப்பதில்லை என்று நீங்கள் தீர்மான மெடுக்கமுடியாது. நீங்கள் மிகப்பிடிவாதமாக உங்களுடைய தீர்மானத்தில் நிற்கலாம். ஆனால், எதிர்பாராத ஒரு புள்ளியில் வைத்து உங்களை அவர் விவாதத்தில் இழுத்து விடுவார். மனதில் பகைமையோ தீமையோ இல்லை என்பதால் அவரை நிரந்தரமாக யாரும் நிராகரித்ததில்லை.

எஸ்போஸின் எழுத்துகளில் மிகத்தீவிரமானவை அவருடைய கவிதைகளே. அவை மிகப்புதியவை. அப்படித்தான் அவற்றைச்சொல்ல வேண்டும். நவீன தமிழ்க்கவிதை வெளிப்பாட்டில் எஸ்போஸ் அளவுக்கு மொழியையும் சொல்முறையையும் பொருளையும் இணைத்து நேர்த்தியாக கவிதையை எழுதியவர்கள் வேறெவரும் இல்லை எனலாம். அவருடைய கவிதைகள் மிக்கவர்ச்சியானவை. மிக ஆழமானவை: மிக நேர்த்தியானவை.

மொழியை அதன் உச்சமான சாத்தியப்பாடுகளில் வைத்துப் படைப்புக்குப்பயன்படுத்தியவர் எஸ்போஸ். அவர் கவிதையை உணர்முறைக்குரிய படைப்பென்றே கருதினார். சொல்முறையிலான

கவிதையை அவர் முற்றாக நிராகரித்தார். இதனால் அவர் பலருடனும் நேரடியாக மோதவேண்டியேற்பட்டது. ஆனால் அவருக்கு அதையிட்டு வருத்தமெல்லாம் கிடையாது. அப்படியொரு மாற்று வெளியிருப்பதை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்படியான வெளியிருந்தால் புதிய கவிதைக்கான இடத்தை அது மறைத்து விடும் என்று நம்பினார்.

புதிய கவிதையை நாம் வீரியமாகவும் புதுமையாகவும் எழுதுவோம். அதன்மூலம் அதற்கான வெளியை உருவாக்க முடியும் என சொன்னபோது அவர் அதை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் அந்த மென் வழிமுறையை அவர் பின்பற்றத்தயாராக இருக்கவில்லை. அதனால் அவர் பலருடனும் ஓய்வில்லாமல் சண்டையிட்டுக்கொண்டிருந்தார். சொல்முறையிலான கவிதையை நிராகரிக்கும் நோக்கம் அவருக்குள் அந்தளவுக்கு ஆழமாக வேரோடியிருந்தது.

சொல்முறையிலான கவிதை வாசகனை அதிகம் பலவீனப் படுத்துகிறது. அதில் ஜாலங்களே அதிகம். மொழியின் அலங்காரங்களை நம்பியே அது கட்டியெழுப்பப்படுகிறது. ஒற்றைப்படத்தன்மையும் சீரழிவும் அதற்குள் தாராளமாக நிரம்பிக்கிடக்கின்றன என்ற எண்ணங்கள் சொல்முறையிலான கவிதை குறித்து அவரிடம் இருந்தன. தீவிரத்தன்மையை நோக்கி வாசகரை அழைத்துச் செல்லும் வலிமை சொல்முறைக் கவிதைக்கில்லை. அதனால் அவை வாசகருக்கெதிரான அதிகார மையத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று வாதிட்டார். சொல்லல் கேட்டல், சொல்லல் ஏற்றுக்கொள்ளல் முறையில் ஒருவகை அதிகாரம் இருக்கிறது என்று நாம் பேசியதை வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய இந்தத்தீவிர நிலைப்பாட்டைக் கட்டியெழுப்பியிருந்தார்.

உணர்முறைக் கவிதைகளில்; அதிகம் வாசகன் மதிக்கப்படுகிறான். வாசகனுடைய அறிவை விரிவாக்கம் செய்யும் ஆழமான நம்பிக்கையைக் கொண்டே அந்தக்கவிதை உருவாகிறது. பன்முக வெளிகளில் வாசகன் பயணம் செய்யக்கூடிய சுதந்திரமும் வழிகளும் அந்தக்கவிதைகளில் நிரம்பக்கிடைக்கின்றன. உணர்தலினூடாக நிர்மாணிக் கப்படும் பேருலகத்தை, பகிரும் வழிமுறையை ஏன் யாரும் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார்.

அவருடைய கவிதைகளின் ஆற்றல் அவர் வலியுறுத்திய நிலைப்பாட்டைப் பிரதிபலித்தன. மிகக்குறைந்தளவு கவிதைகளையே எஸ்போஸ் எழுதியிருந்தாலும் அவருடைய கவிதைகள் பரந்தளவிலான கவனிப்பைப் பெற்றிருக்கின்றன. தொண்ணூறுகளில் எழுத வந்த படைப்பாளிகளிடத்தில் எஸ்போஸ் முதல் ஆளாகத் தன்னுடைய படைப்புகளின் வழியாக அடையாளம் காணப்படுகிறார். அதிலும் அவருடைய கவிதைகள் முன்னெப்பொழுதும் கிடைத்திராத புதிய அனுபவப் பிராந்தியத்தை விரிப்பதால் வாசகரிடத்தில் அவற்றுக்குத் தனி மதிப்புண்டாகி விட்டது.

அவருடைய கவிதைகளை பா.அகிலன், அ.யேசுராசா, சேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், கருணாகரன், றஷ்மி, புதுவை இரத்தினதுரை, சித்தாந்தன், தானா. விஷ்ணு, நிலாந்தன், அனார், எம்.பௌசர், க.வி, போன்றோர் புதிய போக்கொன்றின் அடையாளமாகக்கண்டார்கள். இன்னும் பலர் அவ்வாறு கண்டிருக்கக்கூடும்.

இதுவரையும் எழுதிய கவிதைகளை தொகுதியாக்கலாமே என்று கேட்டேன். "பார்க்கலாம்" என்றார் எஸ்போஸ். ஆனால் இறுதிவரையில் அவருடைய தொகுதிவரவேயில்லை. அவருடைய கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி அவை வராதது பெருந்துக்கமே. அவர் இதுவரையில் எழுதிய கவிதைகள் நூறுக்குள் தான் இருக்கும் எனத்தெரிகிறது. இவற்றை எப்படி ஒன்று சேர்ப்பது என்பது இன்றைய நிலையில் பெருங்கேள்வியே.

"நிலம்"; இதழ் புதிய கவிதைக்கான தளத்தை நிர்மாணிக்கவேண்டும் என்றே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது அவ்வாறு வரவில்லை. அதில் பெருந்துக்கமும் சலிப்புமடைந்திருந்தார் எஸ்போஸ். அது அவருடைய திட்டத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் கடந்து, சாதாரண இதழாகவே வந்தது. யேசுராசா இளங்கவிஞர்களுக்காக நடத்திய "கவிதை" இதழையும் விட நிலம் மேலெழும்பவில்லையே என்று சில நண்பர்கள் அவரிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கேள்வியை அவர் மதித்திருக்கிறார். அதற்குப்பிறகுதான் அவர் "உயிர்நிழல்" என்ற பெயரில் புதிய இதழைப்பற்றி யோசித்தது.

அதிகாரத்துக்கெதிரான சிந்தனைதான் எஸ்போஸின் அடையாளம். எந்தம்போராட்டமும் தன்னை ஒடுக்கும் அதிகாரத்துக்கு எதிரானது தான். சாதியோ, நிறமோ, வர்க்கமோ, மதமோ எதுவாயினும். கைது, சித்திரவதை,

கொலை, சிறை எல்லாமே அச்சத்தின் வெளிப்பாடுகள் தான். எஸ்போஸின் எழுத்துகளின் ஆதாரம் இந்த மையத்தில் இருந்துதான் வேர்கொண்டிருக்கிறது.

ஒருதடவை கைதியின் நிலை பற்றிப்பேசிக்கொண்டிருந்தோம். ஈழத்தமிழர்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு கைது, சிறை, சித்திரவதை அனுபவங்கள் நிறையவுண்டு. அப்போது எங்களுடன் மயன்² என்ற சு.மகேந்திரனும் இருந்தார். மகேந்திரன்; யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கல்முனைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தபோது வெலிக்கந்தவில் வைத்துப்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு பூலா முகாமில் இரண்டரை வருடங்கள் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தார். இன்றுவரையில் அவர் கைது செய்யப்பட்டதற்கான காரணம் என்னவென்று அவருக்குத்தெரியாது. கைதுக்கான காரணத்தை அவரைப்பிடித்தவர்களும் சொல்லவில்லை. இவ்வளவுக்கும் அவர் ஒரு ஆசிரியர். இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் வரவில்லையென்றால், தான் இன்னும் நீண்டகாலம் சிறையிலேதான் இருந்திருக்க வேண்டுமோ என்று சொன்னார்.

அன்று கைது, தண்டனை, சிறை, படுகொலை பற்றியே அதிகமும் பேசினோம். ஒரு கட்டத்தில் கைது செய்யப்படுவோனிடமா அல்லது கைது செய்வோனிடமா அதிகாரமிருக்கிறது என்ற கேள்வி பிறந்தது. இது நடந்து ஆறு அல்லது ஏழாமாதத்திற்குப்பிறகு “சித்திரவதைக்குப்பின்னான வாக்குமூலம்” என்ற கவிதையை எஸ்போஸ் மிகத்தரமாக எழுதியிருந்தார். அது சரிநிகரில் பிறகு வெளிவந்தது.

விவாதிப்பவற்றை, உரையாடலை படைப்பாக்குவதில்; அசாதாரண திறமை எஸ்போஸுக்கு உண்டு. எங்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த பல விவாதங்களையும் பேச்சுகளையும் அவர் நல்லமுறையில் பலவிதமாக எழுதியிருக்கிறார்.

எஸ்போஸின் படைப்பியக்கம் ஒடுக்குமுறைக்கெதிரானது. அதன் வழியான அதிகாரத்துக்கு எதிரானது. அவர் சமரசங்களுக்கும் விட்டுக்கொடுப்புகளுக்கும் இடமளியாமல் தன்னை வைத்துக்கொண்டார். அதனால் அவர் துருத்திக்கொண்டிருப்பதாகவே பலருக்கும் தெரிந்தார். அதனால்தான் அதிகாரத்துக்கு எதிரான படைப்பியக்கத்தில் அவரால் தீவிரமாகவும் ஆழமாகவும் ஈடுபடமுடிந்தது. இந்தமையத்தைச் சுற்றியே அவர் தொடர்ந்து தன்னுடைய படைப்பியக்கத்தையும் உருவாக்கியிருந்தார்.

எஸ்போஸுக்குத் தெரியும், தான் என்றோ ஒரு நாள் கைது செய்யப்படுவேன், சித்திரவதைக்குள்ளாவேன் அல்லது சுட்டுக்கொல்லப் படுவேன் என்று. அவர் அதைப்பற்றி முன்னுணர்ந்து எழுதியிருக்கிறார். “விலங்கிடப்பட இருந்த நாளொன்றில் எழுதிய அஞ்சலிக்குறிப்பு” “சிலுவைச்சரித்திரம்” என்ற கவிதைகள் உட்பட பலகவிதைகள் இவ்வாறுள்ளன.

“சிறகுகள், குருதியொழுகும் சிறகுகள்

ஆனிகள், குருதியொழுகும் ஆனிகள்.....

எனது அடையாளம்

நான் யாவாக்குறித்து இருக்கிறேன் என்பது ...”

‘அதிகாரத்தைச் சிலுவையிலறைவதா

அதிகாரத்திற்கெதிரான நமது இருதயங்களைச்

சிலுவையிலறைவதா”

எஸ்.போஸ் விடுதலைக்காய் போராடுவோரைக் குறித்திருந்தார். அதுதான் அவருடைய அடையாளம். அந்த வாழ்வின் போது தான் அவர் சிலுவையிலறையப்பட்டார். அவர் முன்னரே எழுதியிருந்ததைப் போல, தனக்கான சிலுவை காத்திருக்கிறது என்று அவர் நம்பியதைப் போல அவருக்குச் சிலுவை பரிசளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எஸ்போஸ் இளமையிலே தன்னுடைய தந்தையை இழந்ததைப் போல அவருடைய பிள்ளைகளும் இளமையிலேயே தங்களின் தந்தையை இழந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய தாய் தன்னுடைய துணையை இழந்ததைப் போல அவருடைய மனைவி தன் துணையை இழந்திருக்கிறார். நாங்கள் மகத்தானதொரு கவிஞனை இழந்திருக்கிறோம். அபூர்வமானதொரு மனிதனை இழந்திருக்கிறோம். நல்லதொரு தோழனை இழந்திருக்கிறோம்.

அவர் எழுதினார்;

“உன்னை அவர்கள் கொல்வார்கள்

நிச்சயமாக நீயே அதை உணர்வாய்

அப்பரிசு

நிச்சயமற்ற உனது காலத்தில்

எப்போதாவது உனக்குக்கிடைக்கத்தான் போகிறது.”

இதுதான் நடந்தது. அவர் எதைச் சொன்னாரோ அதுவே நடந்தது.

அன்றிரவு ஒரு மெல்லிய மனிதனைக்கொல்வதற்காக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனிதர்கள் அவனுடைய வீட்டைத்தேடிப்போனார்கள். ஒரு நிராயுதபாணியைக் கொல்வதற்காக துப்பாக்கிகளைக்கொண்டு போனார்கள். எஸ்போஸ் ஒரு கவிதையில் எழுதியதைப்போல "நீ துப்பாக்கியை இழுத்துக் கொண்டு வருகிறாய்" என அவர்கள் அந்த ஒட்டி உலர்ந்த மனிதனிடம் போனார்கள். அவனுடைய குழந்தையின் முன்னாலேயே அந்த மனிதனைப் பலியிட்டார்கள். ஒருபாவமும் செய்யாத அந்த மனிதன் குருதிதெறிக்க புரண்டுகிடந்தான் அகாலமாக.

சிலுவையில் இன்னொரு மனிதன். ஜீசஸ், உம்மைப்போல மெலிந்த மனிதன். உம்மைப்போலவே தாடிவைத்திருந்த மனிதன். உம்மைப்போலவே சனங்களைப் பற்றிச்சிந்தித்த மனிதன்.

அந்த இரவில்; அவர்கள் அந்த மனிதனைச் சுட்டுக்கொன்றார்கள்.

போஸிற்கான அஞ்சலியில் கருணாகரன்

மீம்ஸ் பாஸ்

SUTHAN RINO

TamilRockers.Co

TamilRockers.Co

வேறயாரு SIR குரல்குப்பா

அப்பா...நா பேணும்மின்னா 2ND SHY ஒருக்கா படிச்சிப்பாகவா.....

SUTHAN RINO

ஏம்பா...படிச்சி 3A எடுத்து அப்பாவு பெருமபடுத்தப்போறயா...

இல்லப்பா நா...FIRST SHY ல LOVE பண்ணின பொண்ணு 2 ND க்கும் CLASS வாராலாம்பா...

itGenius®

IT GENIUS HOLDINGS (PVT) LTD

LAPTOP REPAIR

One of The Leading Laptop Accessories
& Repair Center in VAVUNIYA.

Call us today & get On-site SERVICE now

077 123 5987 & 077 232 8987

Laptop Spare Parts & Accessories

Fast Track Fault Diagnostic and Estimation

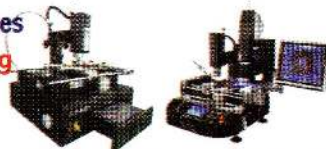
Featured Electronics Test Equipment Lab

Laptop OS Backup & Restore Services

Laptop Sudden Lost Data Recovery Services

We Undertake All Kind of Laptops Repairing & Services

100% Working Chip Level Repairing & UPGrading

Buying All Type of E-Scraps

(Damaged Not Working Computers & Laptops)

THE COMPLETE SOLUTION FOR YOUR SECURITY NEEDS

Vavuniya CCTV.LK

IT GENIUS HOLDINGS (PVT) LTD

Sales, Repairing, Distributing

All Kind Of CCTV Security Cameras,

Home Alert Systems, Solar Systems & Electric Device Configurations.

Our World Brand Partners

HIKVISION **alhua**
TECHNOLOGY

Our Srilanka Brand Partners

HI-VISION **ZIMA**
HD

#86E, 1ST CROSS STREET, VAVUNIYA.

024 222 8987 & 077 597 5987

Digitized by Nanyang Foundation.
nanyang.org / savanatham.org

வெங்கடேஸ்வரா

சூப்பர் மார்க்கட்

வன்னி வாழ்
மக்களின் மனதில்

அன்றும்
இன்றும்
என்றும்

வெங்கடேஸ்வரா

தான்

VENKADESWARA
Super Market

📍 No.21, Bazaar Street, Vavuniya.

📞 024 2222418 | 024 2221087

✉️ arajendran@gmail.com

Digitized by Noolaham
noolaham.org | aavanaham.org

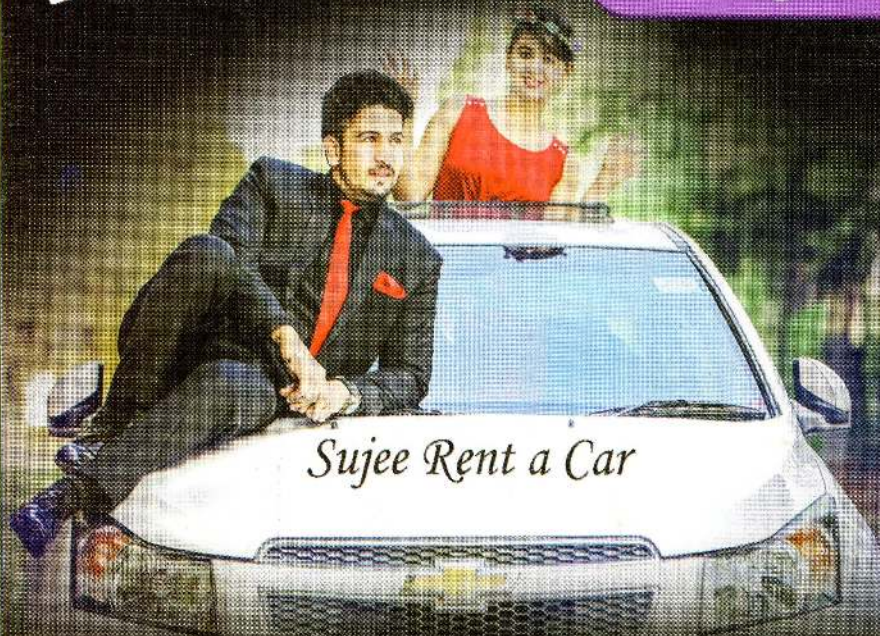
Sujee Rent a Car

Dropping

Self Driving

077 5455578

Wedding Hire

சொகுசான கார்களில்
பயணப்படுங்கள்.....

10, Railway Station Road,
Kurumankadu, Vavuniya.

 Sujeevan Sujee

SUJEE RENT A CAR

WES
World Express Services

உலக நாடுகளுக்கான துரித பொதி சேவை...!
சுதந்திரம் கை தேடுகிற கிராமர் சேவை!

WORLD EXPRESS SERVICES
INTERNATIONAL LOCAL COURIER SERVICE

எதிர்பாரும் பண்டுகளை காலங்களை முன்னிட்டு
சிறப்பு விலைச்சலுகைகள்

துரித கதியில் குறைந்த செலவில் உங்கள் உறவினர்
நண்பர்களுக்கு பொருட்களை அனுப்பிடலாம்.

எமது சேவைகள்

உங்களின் பொதிகளை துரிதமாக உங்கள்
வீட்டிலிருந்தவாறே பெற்றிடலாம்.

சந்தவொரு நாட்டிலும் உள்ள உங்கள் உறவினர் நண்பர்களுக்கு
3 சிலலது 4 வேலைநாட்களுக்குள் பொதிகளை ஒப்படைத்தல்.

10 கிலோவிற்கு மேற்பட்ட பொருட்களிற்கு விலை
விறைக்கழிவுகள்.

தேவை ஏற்படும் உங்கள் பொருட்களை உங்களின் கிட்டங்களிற்கே வந்து
பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

Hotline

077 82 01 994
024 49 03 200

No. 180/5, Station Road Vairavapuliyaikulam, Vavuniya.

Printed by: Vijay Printing Press, Mob: 077 9009491